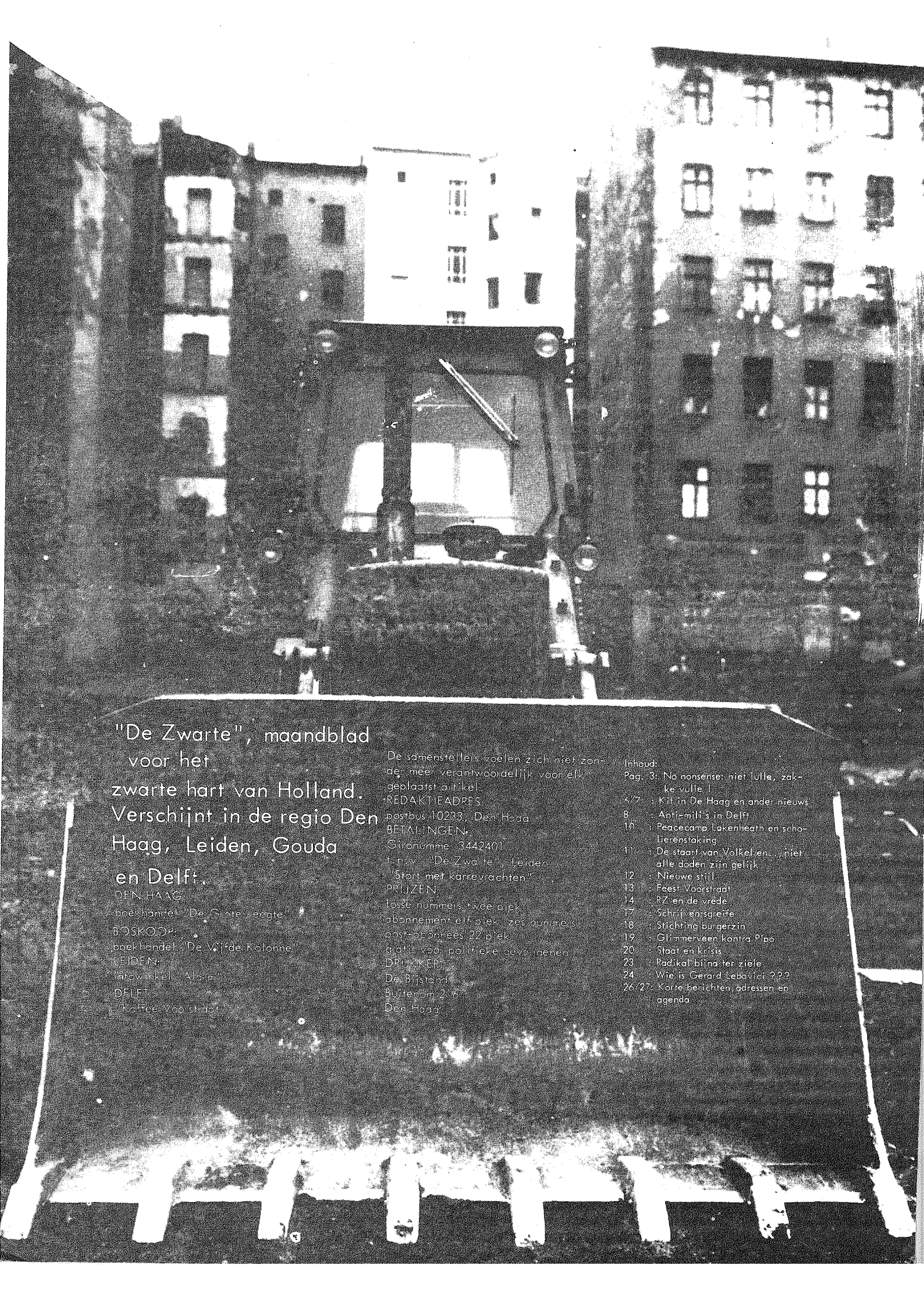

de zwarte

maandblad
voor het
zwarte hart
van holland
2 gulden

7

"De Zwarte", maandblad
voor het
zwarte hart van Holland.
Verschijnt in de regio Den
Haag, Leiden, Gouda

en Delft.

DEN HAAG

boekhandel "De Grote Leegte"

BOSKOOP

boekhandel "De Vijfde Kolonne"

LEIDEN

tabakwinkel "Albin"

DELEFT

Levensstree Voorstraat

De samenstellers voelen zich niet zonde; mee verantwoordelijk voor elk geplaatst artikel.

REDAKTIEADRES

postbus 10233, Den Haag

BETALINGEN

Gironummer 3442401

t.n.v. "De Zwarte", Leiden

"Stort met karrevrachten"

PRIJZEN

losse nummers twee piek

abonnement elf piek (zes nummers)

post-abonnement 22 piek

gratis voor politieke gevangenen

DRUKKER

De Bijstand

Buitengom 216

Den Haag

Inhoud:

- Pag. 3: No nonsense: niet lulle, zak-
ke vulle !
4/7 : Kit in De Haag en ander nieuws
8 : Anti-milit's in Delft
10 : Peacecamp Lakenheath en scho-
lierenstaking
11 : De staart van Volkelen... niet
alle doden zijn gelijk
12 : Nieuwe strijd
13 : Feest Voorstraat
14 : RZ en de vrede
17 : Schrijf ons greife
18 : Stichting burgerzin
19 : Glimmerveen kontra P'ipo
20 : Staat en kirsis
23 : Radikal bijna ter ziele
24 : Wie is Gerard Lebovief ???
26/27: Korte berichten, adressen en
agenda

no nonsense: niet lulle, zakke vulle!

Schreeuwende koppen in dubieuze kranten: het financieringstekort loopt terug, het gaat beter met 's lands economie.

Eerst werden we gekort in ons zwijggeld, omdat het slecht ging met hun zakken, nu worden we ekstra gepakt omdat het goed gaat. De wegen van de zakkenvullers zijn zo voorspelbaar. Maar een kind weet: geen zakkenvullers zonder zakkenwassers. En dat laatste dreigen we te blijven. Er zijn zo nu en dan wat ludieke prikakties, maar voor het overige blijft het stil aan het uitkeringsfront.

Ze hebben onze wereld ingericht voor hun economie. Je uitkering is daarvoor een schamele schadevergoeding. Laat ze daar met hun vette klauwen van afblijven. Kom verdomme je nest eens uit. Geen gelul, oprollen dat spul!!

KONINGEN EN GRAVEN STELEN ALS DE RAVEN

Staatssecretaris De Graaf heeft wat linke plannetjes met de uitkeringen in het zogenaamde 1 juli-pakket.

Hieronder volgen er een tweetal artikelen over. Uit Rotterdam, waarin wordt uitgelegd en voorgerekend wat zijn gore voornemens inhouden, en tenslotte een stuk uit Leiden.

De stukken zijn los van elkaar geschreven, dus er is kans op overlapping. Maar je kan het beter twee keer horen dan helemaal niet, niet waar.

OVER WAT DE GRAAF VAN SPEKULANTEN LEERDE: VEEL GELD VERDIENEN AAN DE WONINGNOOD

Na veel gerommel met vage beleidslijnen en wisselende kroonuitspraken over de krakerskortingen, lijkt er eindelijk (binnen het één-juli pakket) een bindende richtlijn te komen die de vogelvrijheid van deze perikelen gaat regelen.

De gevolgen van de aangekondigde maatregel zullen voor de uitkeringsgerechtigde krakers, woongroepsleden en helemaal voor combinaties van die twee rampzalig zijn.

Wij beperken ons tot de artikelen I A, B en III van het konsept wijzigingsbesluit, deze treffen de krakers en woongroepsleden.

Voortaan wordt de gehele woonkostencomponent ad f225,- op de uitkering van krakers ingehouden. Behalve als je jonger bent dan 23 jaar en/of je

huis deelt met één of meer andere krakers. In zo'n geval bedraagt de korting f150,-.

Nota beide benen: een korting van f150,- waar nog eens een normcorrectie als woningdeler bovenop komt!!

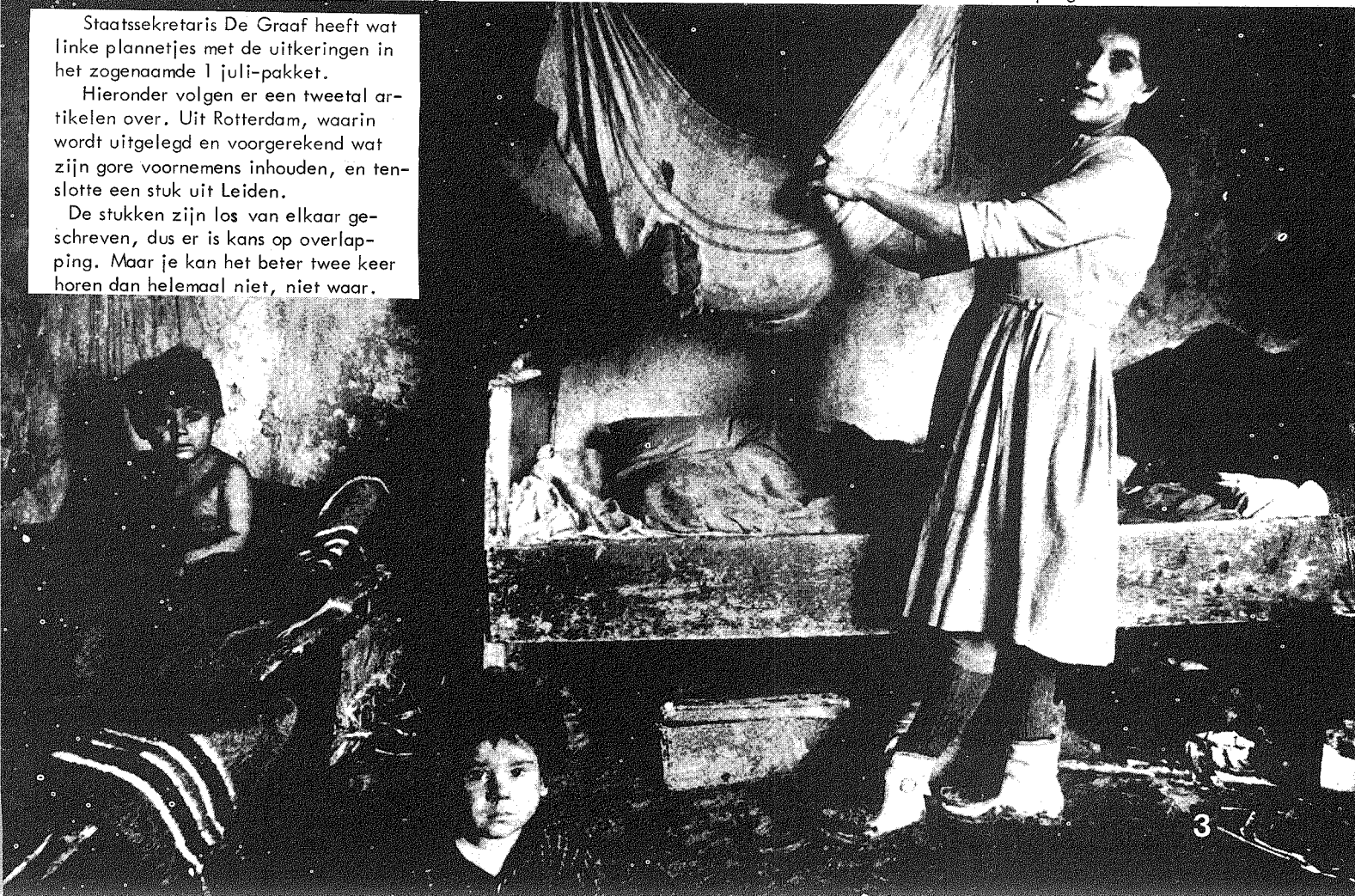
I B

Verder wordt er ook de groepskorting gelegaliseerd. Officieel heet het: 'een normcorrectie ten gevolge van de schaalvoordelen die alleenstaande woningdeler geniet'. Met een dergelijke korting worden tot nu toe vooral ook krakers weer gepakt.

De 'alleenstaande woningsdelerkorting' bedraagt voor een 23jarige 10% van het minimumloon, ofwel 15% van de minimum bijstandsuitkering.

Voor 21 en 22jarigen is er een afglijdende schaal naar het zogenaamde vloerbedrag van f707,55 per maand.

Voor 18 t/m 20jarigen verandert er

door dit vloerbedrag niets, en dat is het enige positieve punt wat er uit deze boze plannen valt te halen.

Voor krakers die ook nog eens met meer mensen in een pand wonen (let wel, je hoeft geen economische eenheid te zijn!), zijn de gevolgen helemaal om te huilen;

JE WORDT DAN DUBBEL GEKORT!!!!

De woongroepskorting valt uiteen in twee delen. 5% van het minimumloon wordt in mindering gebracht wegens het financieel voordeel hebben van gedeelde kale huurkosten; 5% voor het voordeel wat je zogenaamd uit andere vaste lasten zou hebben.

De eerste 5% (=f75,-) kan een kraker niet worden gekort (je wordt immers veronderstelt geen huur te betalen). Deze wordt van het kortingsbedrag i.v.m. de woonkostenkomponent afgetrokken (f225,- - f75,- = f150,-).

Zo komt men aan een bedrag van f150,- dat wordt gekort naast de normcorrectie van nog eens f150,-.

Voor een 23 jarig, krakend groeps-lid bedraagt dan de totale korting: f300,-!!!

III OVERGANGSTOESLAGEN

De overbruggingstoelagen worden alleen gegeven voor de schade die door de 10% norm (lees 15% norm) is aangebracht, de de korting op het woonkostenkomponent wordt in een klap ingehouden.

Eén bijstandspartij op één adres	Meer dan één bijstands partij op één adres						
tot 1-oktober-1984	tot 1-januari-1985						
<table> <tr> <td>tweederde van het kortingsbedrag</td> <td>23 f 101,52</td> </tr> <tr> <td></td> <td>22 f 88,36</td> </tr> <tr> <td></td> <td>18 t/m 21 f 41,10</td> </tr> </table>	tweederde van het kortingsbedrag	23 f 101,52		22 f 88,36		18 t/m 21 f 41,10	
tweederde van het kortingsbedrag	23 f 101,52						
	22 f 88,36						
	18 t/m 21 f 41,10						
tot 1-januari-1985	tot 1-juli-1985						
<table> <tr> <td>de helft van de laatste overgangstoelag</td> <td>23 f 50,76</td> </tr> <tr> <td></td> <td>22 f 44,66</td> </tr> <tr> <td></td> <td>18 t/m 21 f 20,55</td> </tr> </table>	de helft van de laatste overgangstoelag	23 f 50,76		22 f 44,66		18 t/m 21 f 20,55	
de helft van de laatste overgangstoelag	23 f 50,76						
	22 f 44,66						
	18 t/m 21 f 20,55						

Deze bedragen krijg je alleen als er niets in je situatie veranderd, iets wat je beschikking zou kunnen wijzigen wordt bedoeld.

Bovendien vervalt de toeslag aan jongeren onde. de 23 jaar wanneer zij een jaar ouder worden.

In een ongunstig geval zou je dus maar een maand van deze toeslag kunnen profiteren.

DE KORTINGSBEDRAGEN IN TABELLEN

Alleenstaande woningdeler van		
leeftijd	korting	blijft over
23 en ouder	f152,30	f860,55
22	f134,-	f750,95
18 t/m 21	(21) f61,65	f707,55
Alleenstaande kraker van		
23 en ouder	f225,-	f787,85
22	f150,-	f734,95
21	f150,-	f619,20
18 t/m 20	f150,-	f557,55
Alleenstaande kraker & woningdeler		
23 en ouder	f152,3+f150,-=f302,30	f710,55
22	f150,-+f134,-=f284,-	f600,95
18 t/m 21	f150,-+f61,65=f211,65	f557,55

Maximale kortingen variëren dus van f302 tot f211.

IS ER NOG LEVEN ACHTER DE VOORDEUR NA 1 JULI ?

Duidelijke taal deze cijfers; de plannen van de koppelbazen in Den Haag.

Hoe langer ik er over nadenk en er met anderen over praat, des te duidelijker wordt me ook het wurgende systeem; het gevoel van machteloosheid. Ze pakken je niet alleen je brood weg, maar drukken ook nog hun stalen vuist door je strot.

Je trekt je bek open, omdat je honger hebt; je kraakt een huis, omdat je moet wonen; je huurt met een groep vriend(inn)en een woning, omdat je samen met elkaar wilt zien rond te komen en toch nog wat wilt doen. Nou vergeet het maar.

Vanaf 1 juli wordt het duimen draaien achter de buis bij pa en ma. En op het zolderkamertje van je kraakpand kan je met dweilen en emmers leeggooiën een hele regenavond aardig doorbrengen. Voor de allernoodzakelijkste reparaties ontbreekt het geld. Met een beetje geluk kan je misschien nog af en toe wat zwart bijklussen; maar meest al zal het wel weer op vrijwilligerswerk uitlopen, of iets dergelijks; de plannen hiervoor liggen al op tafel bij de industriebond.

De jacht op geld neemt per 1 juli weer in hevigheid toe, ook bij hen die het met wat minder willen doen. Proletarisch winkelen wordt een dagelijkse bezigheid en vreet energie. In de keuze van winkels mag je ook niet meer al te kieskeurig zijn.

Het wordt weer trouwen, mensen! Dat wordt beloond met een goedkope huurwoning! En met kinderen heb je weer wat om handen; bovendien wordt het dan met de premies financieel zelfs interessant.

Begin '84 waren het de twee-verdieners, die in het kader van de besnoeiingen het slachtoffer werden van staatsbemoeïing in hun privacy. Het leger van werklozen werd al voor de gek gehouden met het beeld van meneer de directeur en mevrouw de professor die samen het ronde bad induiken; stereo muziek en whisky-soda hoort erbij...

Een groot deel van de twee-verdieners zijn echter de laagstbetaalden, die zeker niet voor hun plezier 's morgens samen de deur achter zich dichttrekken.

Maar minstens zo erg is het dat hiermee de samenlevingsvorm van mensen tot uitgangspunt van staatsingrijpen ingevoerd en getolereerd werd. En dit werd min of meer geduld door mensen die nog veel afhankelijker zijn van de staat dan die twee-verdieners. Door een combinatie met de kortingen op de uitkeringen liet zich deze staatsgreep makkelijk verkopen: het tegen elkaar uitspelen van werklozen en werkenden met

een bepaalde leef- of woonvorm.

Nauwelijks een half jaar na deze maatregel volgt een nieuwe aanslag op de privacy, volgens het al bekend systeem: uitkeringstrekkers, die, noodgedwongen vaak, een bepaalde vorm van samenlevens praktiseren worden uitgespeeld tegen een groep, vaak ook uitkeringstrekker, die in hun leefwijze nog sterker afwijken en vaak in een politiek hok worden gezet: anarchoos, krakers, enzovoorts.

Voor de grootste van deze twee groepen zullen er nog wel wat concessies worden gedaan - er is nu al een overgangsregeling tot over een jaar eraan toegevoegd. Het principe dat je zelf mag kiezen hoe je wilt wonen, daarover wordt niet meer gepraat: dat recht zijn we allang kwijt. Nu gaat het om de leefvorm, die de staat wil gaan vaststellen. En wie zich niet aanpast, wie er niet zo'n levenswijze op na houdt, die volgens de machthebbers de enig juiste is, die zal het na 1 juli wel merken.

Verdeel- en heerspolitiek binnen het front van uitkeringstrekkers!!

Reactie in de eigen rijen: "We hebben geen front, dus maar gauw één front vormen, de rijen sluiten!"

Sorry, maar volgens mij ligt het iets anders. Er bestaan een heleboel fronten; en die willen ze eerst eens gelijkschakelen. En eenmaal gelijkgeschakeld, krijg je als werkloze je plaats toegewezen. En op een teken van de centrale leiding ga je demonstreren of staken. Wim Kok van de vakloze bond. De WAF in de SER! Laat je niet pakken, maar zeker niet inpakken.

De totale controle in de metropolen kunnen we alleen breken door in kleine groepen, naast elkaar, de grote broeder vijand aan te vallen.

En die controle neemt toe. Juist door de 1 juli wet zal de samenwerking tussen huisvesting, bevolkingsregister en energiebedrijven sterk toenemen: ingeschreven staan op één en hetzelfde adres, het tellen van de gasmeters in huis en ga zo maar door. Hierop moet het verZ zich konsentreren.

Woonlastenkomitees, actiegroepen tegen gasprijsverhogingen, centraal wonen, zij allemaal werken op prima punten.

Tegen de eerste kortingen hebben grote groepen in Utrecht en Nijmegen al de weg naar de zwaar gesubsidieerde kantines van de openbare instellingen gevonden. In Amsterdam is het vorige week begonnen, alsook in Den Haag. In Gouda, Leiden en Delft zal het gauw gaan gebeuren.

Zoek je vrienden en vriendinnen maar eens op: het bloeit al in de bollen!

Den Haag en WIL

KIT VERVEELDE ZICH ZEKER ??!

Provocerend gedrag is als je op 30 april met je handen in je zakken staat en Grolschbeugeltjes aan je schoenen draagt.

Daar schijn je zelfs voor opgepakt te mogen worden. En in elkaar geslagen te worden. Echt gebeurd op 30 april:

Een jongen die in zijn eentje wat aan het wandelen was op de kermis (hij was zijn vriendjes kwijtgeraakt) werd ineens besprongen door een stuk of 6 stillen. Op het verzoek om mee te gaan gaf hij (verbaasd) meteen gehoor. Omdat de kit dat waarschijnlijk niet zo leuk vond gooiden ze hem maar met zijn hoofd tegen de dichtsbijzijnde boom. Toen hij vroeg waar dat allemaal voor nodig was kreeg hij tot twee keer toe een klap in de nek met inmiddels tevoorschijn gehaalde handboeien.

Geboeid werd hij afgevoerd naar een busje, waar ze hem inschopten.

Intussen was hij kotsmisselijk geworden van de klappen en zat te kokhalzen. 'Als je gaat kotsen moet je het zelf opruimen', waren de bemoedigende woorden van de kit. Op het politiebureau kreeg hij nog meer klappen en werd hem verteld waarom hij was aangehouden.

'Provocerend gedrag, met name het telkens zijn handen in zijn zakken steken en ze er weer uithalen en zijn kleding, die hij niet zo behoorde te dragen'. De ijzertjes van Grolschflesjes, die hij had 'vast om honden te verwonden' aan zijn laarsen zitten en hij had een fietsketting om 'onschuldige burgers in elkaar te tremmen', aldus de kit.

Na 4 uur werd hij vrijgelaten en is toen naar het Westeinde gegaan. Daar hebben ze alleen een pleister in zijn nek geplakt. Ook de dokter wilde hem niet behandelen. (Daar staat Westeinde overigens om bekend. Ga er nooit naartoe als de kit je heeft verwond!!!!).

Op zaterdag 5 mei is hij in Delft onderuit gegaan en bewusteloos geraakt. Met een ambulance is hij naar het zie-

kenhuis gebracht en daar hebben ze een barst in zijn schedel gekonstateerd en een zware hersenschudding.

Gelukkig mocht hij na zes dagen weer naar huis, maar hij mag voorlopig niet naar school en moet blijven rusten.

Intussen is tot twee keer toe een brief naar de hoofdkommissaris verzonden met een klacht en de situatie waarin de jongen verkeert. De enige reactie daarop is dat de klacht in behandeling is genomen. Als hij over een half jaartje uitslag krijgt mag hij blij zijn. En hij zal wel geen gelijk krijgen: 'gevallen of zo'.

Dat hij pas vijftien jaar is en nog nooit wat heeft gedaan, behalve af en toe in het BB verschijnen (de kraakkroeg) zal daar niet veel aan helpen.

De kit verveelde zich zeker?

HAAGSE POLITIE TREEDT FLEXIBEL

OP TEGEN WERKLOZEN

Dat de bezuinigingsdrift van mensen met een uitkering zich nu ook al uitstrekt tot het niet betalen van boetes (zie 'De Zwarte' nummer 6) schijnt reeds te zijn doorgedrongen tot het Haagse politiekorps.

Het was bekend dat standrechtelijke afstraffingen regelmatig voorkwamen bij ontruiming van kraakpanden en op hoogtijdagen als koninginnendag. Maar standrechtelijk optreden bij een simpele verkeersovertreding is nieuw.

Hoe kan dit in zijn werk gaan? Je fietst nietsvermoedend door nachtelijk Den Haag om nog even naar de kroeg te gaan. Je hebt er helemaal niet aan gedacht dat het licht van je oude fiets al jarenlang gedoofd is en dat je je dus in een permanente staat van overtreding bevindt. Zodra je fietst na zonsondergang ben je in de ogen van het gezag een verdachte. Je kunt nu elk ogenblik van je fiets worden gesleurd door agenten die je onverhoeds vanuit een busje bespringen en die zich met ware doodsverachting voor je rijwiel storten.

Halt in naam der wet. Ter plekke maken ze een schatting van je inkomen en lijkt hen dat aan de lage kant dan is de verwachting dat je de boete niet zult betalen gerechtvaardigd. Een gerechtsdienaar houdt je aan de praat en probeert je te provoceren met zijn volvoordelen, ten aanzien van mensen zonder werk en aktievoerende mensen in het bijzonder, benevelde geest. Een andere gezagsdrager laat ondertussen de band van je achterwiel stiekem leeglopen.

Je nog verbazend over de hoeveelheid reaktionaire praat die je over je heengestort kreeg scheuren ze weg in de nacht op zoek naar een volgende misdadiger zonder licht. Je in verbijstering en woede achterlatend.

Tijdens de afgedwongen wandeling vraag je je boosaardig af welke maatregel ze dan wel niet zullen hebben verzonnen om aanranders en verkrachters ter plekke af te straffen.

"steunfonds Youssef"

Op weg naar mijn eigen wet.

Soms denk ik dat ik een wetboek nodig heb. Zeker als ik een zinnetje lees als: 'De bedrijfsbonzen, de regeringsleiders, de militaristen, de vervuilers, de pornografen (of misschien: pornografen - A.A.) zijn de echte misdadigers'. Ergens vind ik dit ook wel, en het leidt tegelijkertijd tot de gedachte: waar is mijn wetboek, mijn eigen wetboek?

Ik heb het overal proberen te zoeken. In de onbeschrijflijke chaos van mijn spullen zag ik het niet. Nu ben ik met papier even chaotisch als op papier, maar als ik er de tijd voor neem, vind ik meestal wat ik nodig heb. En als ik iets niet vind heb ik het ook niet echt nodig. Na één dag zoeken wist ik zeker al mijn boeken op inhoud gecontroleerd te hebben, maar mijn wetboek zat er niet tussen. Wel dat van mijn vader en moeder, de bijbel, maar niet dat van mij.

Ik bedacht mij toen dat als ik een wetboek nodig had gevonden, ik het zelf geschreven zou hebben. Waarschijnlijk toen ik een jaar of vijftien was en nog in schoolschriften schreef.

Nu ben ik iemand met een aangeboden afwijking tot verzamelen. Soms denk ik dit te moeten wijten aan een soort heberigheid. Waarschijnlijker echter heeft het te maken met luiheid. Uit luiheid houd ik alles wat ik heb; om vooral niet de moeite te hoeven doen iets weg te gooien. Besef goed dat dat 'iets' meestal papier betreft: bergen papier, hooguit gerangschikt op jaartal. Bergen

spannende lektuur, eigen productie, dorre informatie; letters of getallen.

Maar ik gooi niets weg...

Dus doorzocht ik mijn schoolschriften. Eerst slechts de kanten, in de overtuiging dat mijn wetboek toch minstens het formaat van een schrift gelinieerd papier moest hebben. Later doorzocht ik volle grammatikaklappers en vodjes papier naar ook maar één regel uit mijn wetboek, maar vond zelfs geen woord dat erop duidde dat ik ooit zoiets geschreven had.

Na dagen rustel oos zoeken en bijna leesblind kon ik slechts tot één ondragelijke konklusie komen: ik had geen eigen wetboek, of, wat nog erger was, ik had er blijkbaar geen nodig. Ik probeerde mijzelf te troosten met spitsvondigheden als: 'een paar goede romans zijn toch ook leuk, bieden welliswaar minder houvast, maar je moet dat "eigen wetboek" symbolisch opvatten. Je moet het wat ruimer zien. Elk boek dat je leuk vindt, of waardevol, voldoet'.

Maar omdat ik al mijn slimmigheden zelf bedacht, waren ze zo doorzichtig als tranen. Ik doorzag ze al voor ze er waren. Er zat nog maar één ding op: alsnog mijn eigen wetten te beginnen.

Ik pakte mijn pen en een schoon vel papier. Maar toen ik de eerste regel wilde opschrijven, bleef het papier leeg.....

A.A. Kapotsk
(Slot volgende keer)

Sedert circa 2 maanden is de Sosjale Joenit in Den Haag betrokken bij een 32-jarige Marokkaan, die al 12 jaar in Nederland woonachtig is, waarvan de laatste 4 jaar illegaal.

Door een kleine overtreding van de Nederlandse wetgeving, werd in 1980 de verlenging van zijn verblijfsvergunning geweigerd. Hij heeft hiervoor vastgezeten. Echter, de periode van hechtenis is te lang gebleken. Hij heeft dan ook een schadevergoedingsclaim ingediend en deze wordt hem t.zt. ook toegewezen.

Ondanks de lichte aard van de door hem begane overtreding werd hem geen nieuwe verblijfsvergunning gegeven. Terwijl zijn periode van verblijf in Nederland lang genoeg was om een vestigingsvergunning te krijgen. Door onbekendheid van betrokkene met de Nederlandse vreemdelingenwetgeving werd hem pas later duidelijk dat hij nu niet langer meer legaal in Nederland woonde, maar illegaal geworden was. Dit heeft hij waarschijnlijk te danken aan een fout die de vreemdelingenpolitie in die tijd heeft gemaakt.

Hij heeft een advocaat in de arm genomen, die een aantal procedures bij de rechtbank heeft aangespannen. De rechtbank heeft hem geen toestemming verleend om de uitslag van deze procedures af te wachten. Dat betekende voor hem dat hij gedwongen was onder te duiken om daarmee te voorkomen dat de vreemdelingenpolitie hem van zijn bed zou lichten. Tegelijkertijd betekende dat, dat hij geen recht heeft op een uitkering in Nederland. Gezien zijn illegale status is het doen van zwart werk voor hem te riskant.

Het zal duidelijk zijn dat hij geen eigen inkomsten heeft. Een tijd lang heeft hij door lenen etc. het kunnen redden. Nu is de situatie voor hem nog steeds onduidelijk. Ook zijn advocaat weet niet wanneer er een definitieve uitspraak van de rechtbank komt. De uitspraak is uiteraard ook niet te voorzien.

Hierbij vragen we of veel mensen een klein bedrag t.b.v. deze Marokkaan kunnen overmaken. Financiële ondersteuning kan hem in staat stellen zijn procedures bij de rechtbank van Nederland af te wachten.

Geld kan over gemaakt worden naar de Sosjale Joenit, Juffrouw Idastraat 10 te Den Haag. Tel. 070-655930. Onder vermelding van "steunfonds Youssef".

v/d werfstraat: leiden in last

Op of omstreeks 31 maart 1984 (volgens de deurwaarder) hebben wij een woning aan de v/d Werfstraat 19a gekraakt. Het huis stond al sinds 1973 leeg, maar werd sinds 1-9-'83 verhuurd aan de firma in huishoudelijke artikelen 'De Marskramer'.

Deze firma had het pand gehuurd om de garage die onder het woonhuis zit te gebruiken als opslagplaats.

Zoals jullie waarschijnlijk al begrepen hebben door het deurwaarder citaatje hebben we reeds na 1½ maand een dagvaardiging binnen en worden wij, de bewoners (is dat in- of eksklusief katten?), op dinsdag 5 juni om 14.00 uur verwacht in het 'paleis' van justitie in Den Haag.

De volgende keer hoop ik te kunnen vertellen dat 'het recht zegeviert' en wij nog fijn in onze nieuwe woning zitten.

Alvast bedankt.

anti-mili's

ANTI-MILITARISTIES BURO 'KOGELVRIJ'

De eerste aktiviteit die kogelvrij organiseert zal plaatsvinden op 21 mei in de Koornbeurs, Voldersgracht. Op deze avond zal de film "Tegenvuur" van Onkruit vertoont worden. In deze film komen verschillende mensen aan het woord die ieder op hun eigen manier, met hun eigen mogelijkheden, actie voeren tegen het militarisme. Verder nodigen we een aantal sprekersters uit van verschillende Delftse groeperingen die zich bezighouden met anti-militarisme. Hierna kan er gediscussieerd worden naar aanleiding van een aantal vragen en stellingen. Dit discussiëren zal vermoedelijk in kleine groepjes plaats vinden. Verder zijn er op deze avond een tentoonstelling te bezichtigen (Bunkerbut) en andere dingen. De avond begint om half negen.

kogelvrij

Kogelvrij is een (te) kleine groep mensen die zich bezighouden met het anti-militarisme. We hebben onszelf in maart opgericht.

kogelvrij waarom?

Omdat militarisme onderdrukkend is in al z'n vormen (seksisties, fascisties, kapitalisties, rascisties en autoritair). Omdat veel mensen individueel met anti-militarisme bezig zijn en niet weten hoe ze zich daadwerkelijk ertegen kunnen verzetten. Kogelvrij wil al deze mensen bij elkaar brengen om samen naar goede aktievormen te zoeken en ook actie te voeren (dus ook discussie, van gedachten wisselen enz.). Omdat er in Delft een aantal groeperingen zijn die wel iets met anti-militarisme te maken hebben, maar die (haast) nooit met elkaar iets doen. Kogelvrij wil hen samen brengen om gezamenlijk dingen te doen (doch de eigen groepen blijven natuurlijk wel bestaan).

kogelvrij waartoe?

- een kontaktplek voor verschillende groeperingen en mensen die op anti-militaristies gebied bezig zijn in Delft en in de rest van het land;
- ondersteuning van aktiviteiten en akties op anti-militaristies gebied;
- informatie verschaffen/kennis en ervaring verzamelen voor groepen onderling en naar buiten toe (scholen, club- en buurthuizen, enz.);
- akties en aktiviteiten organiseren naar buiten toe, onder andere met behulp van informatie materiaal;
- landelijk overleggen met andere anti-militaristiese groeperingen.

Heb je nog vragen over Kogelvrij, of interesse om mee te doen, dan kan je terecht bij onderstaand telefoonnummer of schrijf een briefje. We beschikken op het moment nog niet over een eigen ruimte. Wie een ruimte weet of heeft voor ons (gratis) mag ook bellen of schrijven. Graag zelfs. Verder hebben we nog een schrijnend gebrek aan financiën, dus wie geld kan missen stort dit dan op onderstaand gironummer.

Adres: Kogelvrij, postbus 3192, Delft
Tel. : 015-136512 (vragen naar Jos)
Giro: 4437453 t.n.v. Ria, St. Olofs-
laan 1, Delft, onder vermelding
Kogelvrij.

ONVREDIG DELFT

Ja, in Delft zit ons ook wel eens iets dwars. Op 1 mei hebben we onze onvrede met het militaire apparaat getoond. Niet echt spektakulair maar toch, er gebeurde iets. We hebben 3 bedrijven, die zich met militaire produktie bezig houden, dicht gekit en met affiches behangen. Verder hebben we het kanonenvlees keuringshuis en het belasting kantoor gesloten, behangen en beschilderd. De Delftse Courant heeft onze persverklaring en telefoontje keurig doodgezwegen. Resultaat van de actie: de instellingen hebben we even gepest, de arbeidersters hopelijk aan het denken gezet en heel belangrijk we hebben weer een leuke actie gehad met, weinig voorbereidingstijd, geen bonzen en diskuzz én het is lekker slapen/zuipen na gedane arbeid.

in delft

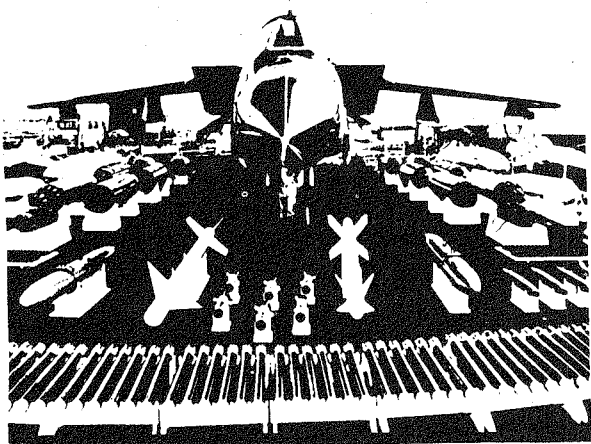
VIDEO = AFSTOMPING,
VERZ = VERMAAK

Delft, zaterdag 12 mei. Op de markt een groot majorettenkonkours, een landelijke fietsdag van de V.V.V. en godsdienst-waanzin in de "Veste". Johan Maasbach niet himself, maar zijn (betalende) vol-gelingen. Daar rijdt een tank door de stad, voortgetrokken door de huisvrouw, de militair, de arbeider, john gardiner en de notabele. Kerkmuziek en oorlogs-gebulder. Er komt af en toe wat rook uit de loop. Wij zijn bezig met de we-reldrevolutie. We parkeren de tank naast johan maasbach, halleluja. We spelen galgje, de galg is drie meter hoog en heel sterk. De diskoos schreeuwen om meer en harder 'who the hell makes those missiles'. Het spel begint, het publiek verbaasd. De zwarte lijnen van een beeld worden opgezet. Het spel gaat als volgt. Wij kiezen een woord b.v. verzet. Het publiek moet de letters raden. Iemand roept "N". Deze letter is fout, en er volgt een verhaal over de Natq, waar-bij onze sympathieke lotgenoot/slacht-offer in het wereldgebeuren een stapje hoger moet op de stairways to heaven. De papieren raken zoek, de verhalen zijn niet voo-handen. De tank vervolgt zijn weg, rookspuwend, de revolutie in Eritrea verkondigend. Het beeld

krijgt vorm door de kleur. Mannen en wapens achter tralies, de vrouw danst. "Koe-den tegen ke-nwapens" wordt voor-ons onleesbaar toegevoegd. Opnieuw start het spel. Wanneer een goede let-ter wordt, wordt er een voorbeeld van verzet tegen militarisme genoemd, zo-als de Zwarte. Een paar koorballen wil-len meer argumenten waarom wij tegen kapitalisme zijn. Antwoord: kapitalist is het recht van de ste-kste, en omdat er zoveel sterker zijn, zijn we er tegen. Zij willen ons niet vertellen hoeveel hun ouders verdienen en beginnen te brallen. Onze sympathieke lotgenootstaat nog maar een tree voor de strop. Het publiek is verantwoodelijk of hij komt te hangen. Wanneer zij niet de juiste lette-rie kiezen, wanneer zij zich niet verzetten komt de we-reldrevolutie er nooit. Wanhoop bij ons het publiek aarzelt. Zien zij dan niet wat de vrijheid in de weg staat. Te laat, te laat. Reeds klinkt de Mexikaanse ranch-eros, droevig lied, en het nederlandse volk knoopt zichzelf op omdat zij de "onderdrukking" niet herkennen.

De noordamerikaanse luchtmachtbasis Lakenheath in Engeland kreeg op 31 mei 1982 een vredeskamp voor zijn hoofdingang. Dit kamp was opgezet door een groep die zich 'Families tegen de Bom' noemde. Binnen een jaar werden ze vijf keer verplaatst door ontruimingsprocedures. Tenslotte werd de huidige plek gevonden, achter de basis. Omdat er meningsverschillen zijn over het eigendom van de grond zijn ze nog steeds niet ontrend. Ze staan er nu sinds april 1983.

Oorspronkelijk was het kamp opgezet met canvas tenten, maar toen de eerste winter eraan kwam werd er naar caravans gezocht. De eerste caravan voor het kamp was een geschenk. In december '82 werd hierin een baby geboren, Poppy. Op dit moment zijn er ongeveer tien caravans, sommige geschenken, andere persoonlijk eigendom, en er zijn een aantal aangepaste voertuigen, zoals een omgebouwde bus. Er is ook een overdekt bouwsel dat 'the Structure' wordt genoemd en dat wordt gebruikt voor vergaderingen en gezelligheid.

Na een jaar leven en axivoeren op het kamp begon de oorspronkelijke groep

betrokken te raken bij andere projecten. Een hoop mensen vertrokken en in de zomer van 1983 beleefde het kamp een dieptepunt. Er waren toen vaak niet meer dan drie of vier mensen in het kamp aanwezig.

Plaatselijke jeugd, die tegen het vredeskamp waren, namen deze kans waar om de boel te vernielen. Ze beschadigden acht caravans.

Toch hebben sinds de herfst van 1983 veel nieuwe mensen de beslissing genomen om op het kamp te gaan wonen. Sindsdien is het kamp opgeleefd als een middelpunt voor anti-atoomactiviteiten op alle niveaus.

Hoewel er een naamswijziging is geweest van 'Families tegen de Bom' in gewoon 'Lakenheath peace camp' wordt nog steeds gestreefd naar een familiestructuur. Er wonen vijf families en natuurlijk ook een aantal enkelingen.

Op 21 februari 1984 werd de tweede baby geboren, Jenny. Er zijn ook oudere kinderen op het kamp. Desondanks heeft de gemeente Lakenheath het verzoek om een standpijp voor stromend water afgevoerd. Het water wordt met jerrycans

lakenheath Peace camp

bij een sympatisant gehaald.

De USAF basis Lakenheath is, hoewel er weinig over gepubliceerd is, of misschien wel daarom, een van de grootste Amerikaanse bases in Brittannië. Samen met de basis van Mildenhall, die maar vier mijl verderop ligt, is het een van de belangrijkste en meest strategische plaatsen van de Amerikanen in West Europa.

Op Lakenheath is het 48ste Tactical Fighter Wing gestationeerd, dat bestaat uit de squadrons nummer 492 tot en met 495. Er is ongeveer 7000 man personeel. Ze vliegen met 94 F-111 F bommenwerpers, maar ze hebben ook een aantal F-100's. Er zijn ook twee F-13's en twee F-16's. Kortgeleden zijn er EF-111's in gebruik genomen. Deze vervoeren radarstorende apparatuur en samen met de F-111 F's is er nu een perfecte structuur voor 'air-launched cruise missiles', oftewel vanuit de lucht afvuurbare kruisraketten.

Vanuit een aantal bronnen kan worden gekoncludeerd dat deze kruisraketten reeds op de basis en gebruiksklaar zijn, onder de dekking van de publiciteit voor andere bases in Brittannië.

wat doet het kamp?

Het kamp is opgericht door mensen die geloven dat vrede alleen kan ontstaan door vreedzame bedoelingen. Het kamp is er om de krachten tegen te werken, die beweren dat vrede ontstaat door voorbereiding op oorlog. Het vredeskamp is betrokken bij directe actie door het verkrijgen van kracht om te leven en te werken op vreedzame wijze tegen degenen die de kracht hebben en de macht misbruiken.

Het Lakenheath vredeskamp organiseert en neemt deel in de verscheidene acties en demo's in samenwerking met andere kampen en groepen.

Maar.... ze kunnen alleen bestaan en groeien met hulp. Help ze, please, op welke manier dan ook. Ga bijvoorbeeld eens langs en do some fencing! Of schrijf ze een kaartje. Het adres is: The Peace Camp, Broomroad, Lakenheath, Brandon, Suffolk, England.

Het vredeskamp geeft een twee-maandelijks blaadje uit dat ze je graag toesturen.

scholieren staken tegen plaatsing

Op 12 mei was er een scholierstaking in Den Haag. Na vele discussies over de vraag of scholen eigenlijk wel iets met kernwapens te maken hebben, bleek het toch mogelijk om 2000 scholieren op te porren mee te staken.

Na de werkonderbreking van 11.45 tot 12.00 uur trokken, over het algemeen kleine groepen scholieren naar het Malieveld en vandaaruit gezamenlijk naar het Binnenhof. Op het Buitenhof ontstond nog een kleine woordenwisseling met de politie, die het niet goed vond dat we gezellig tussen de (toen dus niet meer voorbij razende) auto's gingen zitten.

Toen de kit ging opscheppen over de hun zo geliefde ME en de zachte sektor van de vredesbeweging boos werd omdat we, volgens hen, geweld uitlokten en dat ook niet vredelievend is, verplaat-

ten wij ons weer naar het Binnenhof alwaar verder niet veel gebeurde.

De heer Ton H. verscheen nog, maar afgeschrikt door deze geweldige massa jonge, nog in de kracht van hun leven zijnde scholieren koos zelfs hij het hazepad.

We hopen dat het organiseren van acties tegen de plaatsing van kruisraketten voortaan altijd zo gemakkelijk gaat, want we stonden wel even te kijken van de hoge opkomst. Door tijdsnood en dergelijke was de bekendmaking namelijk een beetje de soep ingelopen.

Zolang we strafmiddagen, schorsingen en onvoldoendes blijven riskeren om te strijden voor een veilige toekomst zonder allerlei wapens valt de verrechtsing onder scholieren best nog wel mee.

de staart van volkel

In een kort briefje van de officier van justitie in Den Bosch staat vermeld dat alle dagvaardigingen, die deelnemers van de veroveringsaktie in Volkel bij wijze van afscheid van die plek in handen werd gedrukt, zijn ingetrokken. Ga maar kijken bij het paleis van justitie aldaar. De muur moet wel zijn volgeplakt met al die brieven, die ze niet konden versturen bij gebrek aan adressen. Nietig zijn ze, stuk voor stuk.

Maar zo snel nemen we natuurlijk geen genoegen met die zaak.

Begin juli zullen er voorlopige getuigenverklaringen gaan plaatsvinden. Het zal gaan om de volgende feiten:

1. Seksueel misbruik (vrouwen mochten niet naar het toilet gaan en wanneer ze in die hondenkennel gingen plassen, gingen de maresjosee hun vriendjes halen om toe te kijken en smerige opmerkingen te plaatsen),
2. Mishandeling van politieke gevangenen (er werden twee knuppels volledig in puin geslagen op de kooien waar mensen gevangen zaten),
3. Natspuiten van volledig onbeschermd zijnde mensen (een jongen liep daarbij een longontsteking op).

Wie hierover nog iets kan vertellen wordt dringend verzocht Jurjen Pen, advocaat in Amsterdam te bellen: 020 - 275411. Daarna zullen er enige kort gedingen tegen de staat der Nederlanden worden gevoerd, ongeveer een maand later.

Tenslotte zal worden geprobeerd een schadevergoeding te krijgen voor alle deelnemers.

Dit hangt nog af van een antwoordschrijven van de ministers van justitie, defensie en binnenlandse zaken. Die hebben toegezegd eind van deze maand op de uitgebreide brief van Jurjen en Olaf antwoord te geven. Ook na de maaltijd kan een potje mosterd nooit kwaad. Want op 1, 2 en 3 juni gaan we weer op bezoek en ook hier zien we zeker weer genoeg worsten en hammen.

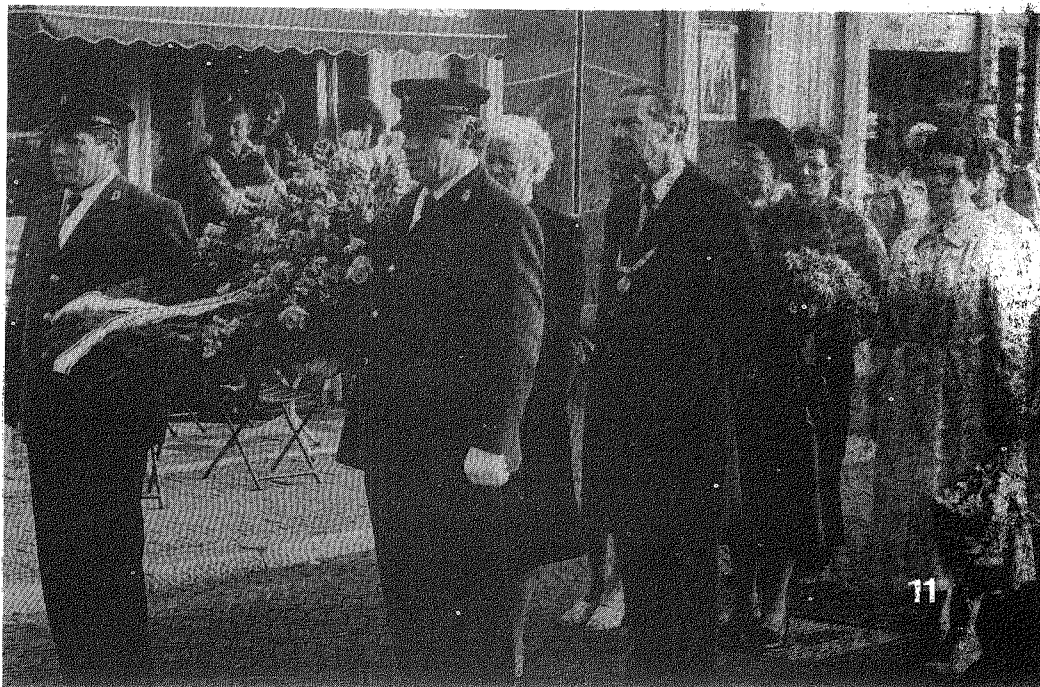
Laatste informatie-bijeenkomst voor de 1,2,3 actie vanuit Leiden:
dinsdag 29 mei om 20.00 uur
Korte Mare 24

dodenherdenking

Een keer per jaar is er de dodenherdenking waar allerlei groeperingen (van fascistoïde zakken tot anti-fascistische groeperingen) hun daad van goede trouw aan het vaderland verrichten. Bij het monument leggen ze dure bossen bloemen en kransen om daarmee hun zonden af te kopen. Dit is dan hun aktie tegen het fascisme. Er lopen ook velen mee die zich drukker maken over het opkomend fascisme, rascime, seksisme en militarisme, dan over de doden uit de 2^e W. O. Deze mensen wordt het echter onmogelijk gemaakt er met hun eigen ideeën een krans of bloemen neer te leggen (DWH = Delftse werkgroep homosexualiteit werd het verboden om er gearmd een krans neer te leggen.). Om het hypokriete hiervan aan te tonen zijn wij (anti-militaristische vrouwen en mannen) zelf maar eens iets gaan ondernemen. Onze krans bestond uit een bos bloemen gewikkeld in prikkeldraad met als kaartje een bord met de volgende tekst:

Ver Z tegen
militarisme
vreemdelingenhaat
homohaat
vrouwenonderdrukking
is het enigste eerbetoon
aan de gevallen.

Onze krans was snel verwelkt en hield het maar enkele sekonden uit. Het werd n.l. gelijk in beslag genomen door de politie. Politieke leuzen zijn verboden en het bord was te provocerend, volgens het 4 mei kommittee. Volgens een agent had de herdenking niets te maken met fascisme, 4 Mei heeft juist te maken met fascisme, rascime, seksisme en militarisme. Je kunt niet de doden herdenken zonder je te verzetten tegen het feit dat er dagelijks nieuwe slachtoffers vallen. Misschien is deze piepkleine aktie een ideetje voor andere steden. Het bord is dan wel weggehaald, maar in Delft heeft het wel weer tot discussie geleid.

nieuwe stijl

Ik ontdekte het drie dagen te laat. Bij het uitzoeken van een stapel papier: de kaart! Mijn handen begonnen te trillen. Ik zag radertjes knarsen, grijs-lachende ambtenaren, sankties, kortom een afgrond opende zich voor me. Snikend viel ik op mijn knieën voor het buro en schreef een smeekbede, waarin ik alle activiteiten van het afgelopen half jaar beschreef. Een half jaar, waarin zij mij op bloedstollende manier genegeerd hadden en waarin ik als een waanzinnige heb getracht via het zoeken van passende arbeid verantwoordelijkheid te tonen voor mijn bestaansonderhoud.

De volgende ochtend het hele epistel in het net; en na voldoende aandacht aan mijn (al ietwat verlopen) uiterlijk te hebben besteed vertrok ik naar het Buro.

De goden van het Openbaar Vervoer waren met mij die dag. (Ik kocht een kaartje, geen enkel risico nemend). Niet ver van het Gebouw stapte ik uit en mengde me tussen de stoet werkzoekenden. Binnengekomen overhandigde ik de Portier mijn kaart, schraapte mijn keel en deelde hem mede dat ik overtijd was.... Vorsend keek hij mij aan. Hij

bleek bereid voor de Kaart te zorgen en de drie dagen door de vingers te zien. Daarna wilde hij verder gaan met zijn Arbeid, maar toen ik kuchtte keek hij me aan.

"Eh... ik zou graag een konsulent willen spreken". "Pardon?". Hij frons-te. "Een consulent?". "Eh ja, een Consulent".

Meewarig keek hij me aan en gaf me mijn Kaart terug. Ik was te ver gegaan. Hij ging me voor de leeuwen gooien. Wijzend naar een voorbijsnellende dame van verpletterende omvang zei hij: "Probeer het daar maar eens".

Ik liep naar de balie waar zij haar domein beheerde. Er was een hindoe-staan voor me, die de Kaart van een (zieke?) vriend wilde verlengen. Zij vroeg hem op welke afdeling zijn vriend stond ingeschreven. Dat wist hij niet aan gezien de nummers waren veranderd.

"Maar dat moet u toch weten. Hoe kan ik anders de kaart verlengen?". Zij ging bellen. Links van mij stond een turkse man te vertellen dat hij vier jaar geleden wel werk kon krijgen. Nu was het allemaal heel slecht. Hij keek naar buiten en verborg zo zijn glimlach.

Zij was klaar met bellen. "Weet u het al?". De Aziaat vroeg of hij kon bellen. Dat kon en de vrouw wende zich naar mij. Ik gaf haar de Kaart. "Ik wil graag een Consulent spreken". "U bedoelt een Konsulent? U moet niet vergeten dat onze werkwijze veranderd is". "O ja, het nieuwe siesteem", waagde ik in te brengen. "Is dat al ingegaan?".

"Ja, het is een doffe ellende". Ze giechelde. "Waarom wilt u een Konsulent spreken?". Onverwachte vraag. Natuurlijk een strikvraag, want ze had al meteen op mijn Kaart gezien dat ik bij de hopeloze gevallen behoorde.

"... ik heb een eh... brief geschreven met mijn activiteiten van het laatste half jaar en ik wilde kijken of er mogelijkheden zijn....". "U bedoelt een opleiding, scholing?". Er kwam iemand aanlopen die een formulier zocht. Ik had net van twee slordige stapels één nette gemaakt en opperde dat misschien.... Het was zo. De ambtenaar vond het goede formulier en verdween. Mijn stamelende excuses werden beantwoord met Haar Blik. Door mij had Zij gefaald in haar beheer. Er viel een stilte.

"Ik ben ook te laat met verlengen". "Waarom zegt u dat niet meteen?". Ze vulde iets in op een formulier en peperklipte mijn Kaart eraan vast. Toen draaide ze zich naar de Indiër, die klaar was met bellen. "Als u het nummer van de afdeling niet weet kan ik u niet helpen". Ze keek mijn kant op, door me heen: "U krijgt nog wel bericht".

Ik draaide me om en was buiten; de brief nog in mijn hand. Buiten! De zon scheen. Weer was de dreiging van De Korting of O.... wanhoop.... Stopzetting even afgewend. Dan besef ik dat ik ingeschreven sta als verkoper en dat ik doorgestuurd zal worden naar de afdeling Detailhandel. Hoe moet ik me daar nu weer uitredden? Zal werk mij ooit deelachtig worden? Zullen Zij mij Ontzien? Gab mag het weten.

Bruno.

FEEZT

Zaterdag 9 juni is er er een feest op Voorstraat 78 te Delft. Het feest speelt zich af op het schoolplein, alwaar een podium gebouwd zal worden, en in het kraak-kaffee. Het feest begint om 17.00 uur met enige optredens. Na de bands is er eten en zuipen in het kraak-kaffee tot diep in de nacht. Mocht je geen zin hebben om naar huis te gaan dan kan dat ook, waarna je zondag's ochtend kunt genieten van een ontbijt in het ontbijt-kaffee. Je kunt ook komen optreden als je wilt maar bel dan even op (015-140322). Tot 9 juni dus.

WOLFGANG

Edmond Audran

XIII. Band

Die Puppe

Musik für ALLE

1 Mark

Verlag Ullstein & Co.

SEID!

NIET ALLES IS BEWEGING BEWEGING IS OOK NIET

Het onderstaande stuk is een kritiek op de vredesbeweging van de Duitse Revolutionaire Zelle. De kritiek is uiteraard met name gericht op de Duitse vredesbeweging en de voorbeelden in het artikel slaan ook allemaal terug op Duitsland, maar iedereen die een beetje op de hoogte is van de Duitse vredesbeweging weet dat er veel overeenkomsten zijn.

Wat een beweging in het bewustzijn van haar aanhangers betekent en welke rol deze werkelijk in de geschiedenis inneemt, dat hoeft niet hetzelfde te zijn. De Vredesbeweging heeft gesteund door haar samenstelling en structuur - altijd al tussen aanpassing en radikalisering gelaveerd en staat ondertussen voor een beslissende stap. Want hoe oprecht en ten dele ook onbekommerd de beweegredenen van het merendeel van haar aanhangers ook mag zijn, wat zij als politieke kracht in haar totaliteit achterlaat, zelfs als de raketten al - lang geplaatst zijn, gaat ver boven haar directe aanleiding en gestelde doel uit en bergt het gevaar in zich, dat weliswaar niet de kruisraket sneuvelt, maar wel radikaal links.

Desondanks, zijn er binnen de vredesbeweging van het begin af aan kleine groepen geweest, die altijd hebben geprobeerd het afglijden naar door de staat geaccepteerde vormen van protest tegen te houden, door het hardnekkig staande houden van autonome ruimte om te handelen. De tegendemonstratie in Krefeld, de vrouwen die in Hünserück op een militair terrein doordrongen en het voor korte tijd bezet hielden, de vele vredesactivisten die blokkades niet als een spelletje speelden om zich zelf te bewijzen maar als een serieuze poging zien om het militarisme te verstoren en te verhinderen - zij allen stonden achter de wens van een massale radikalisering, die de wortels van het systeem echt aanpakt en lieten zich

niet door angst voor oorlog blind maken, en begrepen dat de nucleaire dreiging de laatste consequentie is van de uitbuitings- en vernietigingsstrategie van het imperialisme dat ons niet alleen tot slachtoffer, maar ook tot medeplichtige maakt. De strijd tegen de bewapening - als die echt serieus bedoeld is - had de fundamentele en legitiematie van het systeem in twijfel moeten trekken - en scheen juist daarom voorbestemd tot binding van de verschillende sociale, ekologiese, feministiese en andere maatschappelijke bewegingen, om ze tot een eenheid te maken en te versterken. Dit was blijkbaar een verkeerde konklusie. In plaats van de imperialistische samenhang tussen bewapening en crisis, ellende, en racisme enz. naar voren te halen en tegen deze achtergrond nieuwe strijdvormen te ontwikkelen, is precies het tegenovergestelde gebeurd. Uit alle maatschappelijke hoeken vandaan hebben mensen zich teruggetrokken en zich op het 'hoofdgevaar' gekonsenteerd en georganiseerd. Deze boven alles uitgaande dreiging scherpte niet het inzicht op de oorzaken en de samenhang, maar liet angst en vertwijfeling opkomen, ging steeds verder weg van de vraag wie? - wat? en waar ook met zwakke krachten effectief verzet uitvoerbaar kan worden.

De noodzaak, dat de strijd, hoe groter en ongrijpbaarder het 'gevaar' is, juist gericht en heviger tegen de fundamentele van de macht gericht moet worden, is door de vredesbeweging, bewust of onbewust opzij geschoven - buiten werking gesteld. Daartegen konden zich ook de pogingen van het autonome deel van de vredesbeweging, werkelijk te voorkomen, te verstoren, te saboteren, niet doorzetten. De hoop dat het protest tegen de bewapening zou radikaliseren en tot een konfrontatie met het regime zou eskaleren als de autonomen, hun sociale en anti-imperialistische strijd nauw aan de inhoud

van de georganiseerde vredesbeweging zou oriënteren, is niet uitgekomen. De oude ervaring, dat een beweging niet van binnenuit bekritiseerd kan worden, maar dat kritiek, wat z'n inhoud betreft en prakties, in een tegenbeweging verwerkt moet worden, schijnen wij klaarblijkelijk steeds weer opnieuw te moeten ervaren. Blijft echter het feit dat velen in het protest tegen de stationering individuele ervaringen opgedaan hebben die hen niet meer ontnomen kunnen worden - principiële ervaringen, niet alleen in de verhouding tot macht en zijn arrogantie en geweld, maar ook in verhouding tot zichzelf, de eigen maatschappelijke rol, de onderlinge verhoudingen. Uit deze delen van de vredesbeweging heeft zich een verzet - potentieel uitgekristalliseerd, waarvan de betekenis, in de komende gevechten bewezen zal worden. En wanneer door het ministerie van binnenlandse zaken de vrees wordt uitgesproken, dat de militante kernen van de vredesbeweging zich tot 'een nieuwe generatie terroristen' zou kunnen ontwikkelen, dan klinkt daaruit niet alleen een propagandisties doel, maar ook het toegeven, dat de poging om het verzet te integreren niet zonder meer gelukt is.

Toch kan men niet ontkennen, dat die delen van de vredesbeweging, die het verband tussen 'bewapening' en 'imperialisme' aangegrepen hebben, altijd in de minderheid is gebleven. De meerderheid wil daar niets van weten. In tegendeel, de analyse over de wereld in termen van klassenstrijd wordt overlapt door bedrijfelijk moreel dualisme, dat geen onderscheid maakt tussen boven en onder, maar tussen goed en kwaad. Dat nieuwe maar toch zo oeroude ideaal, dat tegelijkertijd gevaarlijk is, omdat het tenslotte steeds weer voor de materiële voorwaarden kapituleert, is weer eens de vredelievende mens, die klassentegenstelling als een fout gedrag van de mens ziet en op een

, MAAR ALLES

oplossing uit een omvangrijke morele 'algehele vernieuwing' hoopt, terwijl deze achter de confrontatie en strijd van onderaf dezelfde agressieve drijfkracht vermoedt, zoals in de mensvernietigende imperialistische mondiale strategieën. Vanuit deze visie kan vrede alleen het gevolg zijn van massale persoonlijke ontwapening en 'morele herbewapening' en zijn in ieder geval niet het mogelijke resultaat van een ontwikkeling, in wiens verloop voor de afschaffing van verhoudingen van onderdrukking en uitbuiting gestreden wordt. Hier heeft het versleten argument, dat men eerst maar eens met zichzelf in het reine moet komen, alvorens de zaak van de vrede geloofwaardig te kunnen vertegenwoordigen, zijn basis; hier geldt dat de handen tot binden gevouwen moeten worden, zodat het geen vuisten kunnen worden. In dit wereldbeeld wordt strijd voor de vrede en klassenstrijd uitgesloten, omdat de strijd als zodanig het probleem is waartegen men zich verenigd heeft.

De vredesbeweging in zijn geheel, wil geen tegenspraken bespoedigen en verspreiden, maar zich er tegen beschermen. Ze zoekt oases van rust in een wereld van schrijnende tegenstellingen. Misschien kan men, uit dit overweldigende verlangen naar harmonie, het haast niet te begrijpen mengsel van demonstratieve angst en bespiegelende uitgelatenheid verklaren, dat men bij demonstraties van de vredesbeweging tegenkomt. Misschien is dat de oorzaak van de klaarblijkelijke tegenspraak tussen de dramatiek, waarmee men de gevolgen van een atoombomoorlog afschildert en de naïeve vorm van hun acties.

"Religie is het verlangen van de bedreigde mens" schrijft Marx en de behoeften daartoe worden steeds weer aangewak-

kerd. In een onophoudelijke stroom brengen de instituten van de machthebbers mondiale studies over het einde en geven scenario's voor de katastrofen uit, niets wordt verborgen, bedekt of verdoezeld. Nog nooit heeft een systeem de verwoestende, mensvernietigende konsekwenties van zijn macht zo openlijk en offensief gepropageerd en van zich uit - zonder enige censuur - steeds nieuw feitmateriaal over zijn, buiten alle proporties staande bedreiging, in het volk gelanceerd. De elkaar snel opvolgende konjuncturen van angst en schrik hebben een doel, ontspringen uit een ijzige berekening van macht, zijn een wapen. Zo worden raketten niet stiekem geplaatst, zoals daarvoor

nome en militante spektrum, in het bijzonder na Krefeld - duidelijk laten zien. De heftigheid en de woede, waarmee daar aan de zijde van de staat tegen de 'chatten' van leer werd getrokken. Er kunnen persoonlijke motieven en ook nog andere goede redenen zijn, waarom het in een bepaalde situatie fout of twijfelachtig is om het doel met gebruik van geweld te willen bereiken. Waar geweldloosheid echter tot onaantastbaar principe wordt verheven, dat goed en slecht bepaalt, gaat het niet om argumenten, maar om subordinatie en gehoorzaamheid.

Wat onze kritiek op de vredesbeweging betreft, zijn de konklusies ongeveer duidelijk: wij moeten van de fatale afhankelijkheid van het vredesverbond weggomen en eigen fronten openen. Het aanleunen en de oriëntatie op de doelstellingen en

op hun radikalisering en uitgebreide militantie doelen. Men mag zich niet tot delen van de maatschappelijke werkelijkheid ten aanzien van een 'vermeend' hoofdgevaar beperken, maar moet het systeem in zijn totaliteit aanvallen en de verbindingslijnen trekken tussen crisis en oorlog, tussen sociale verpaupering in de metropolen en verpaupering en vernietiging in de 3e wereld, tussen seksisme en racisme, tussen technologische aanval en ekologiese afsterving.

Wij willen geen antwoorden voorspiegelen, waar we zelf nog niet uit zijn: de nieuwe sociale bewegingen - zover heeft de vredesbeweging het al gebracht - verlopen toenemend dwars door 't klassenvraagstuk heen, overlappen sociale inhouden en ontwikkelen zich voor een deel naar rechts. Als enig uitgangspunt van een revolutionaire praktijk worden ze dubieus.

Revolutionärer Zorn ★

4 Zeitung der Revolutionären Zellen

generaties van wapensystemen, maar in een vroeg stadium in alle kanalen van maatschappelijke communicatie geperst. Onderhandelingen worden geënceneerd, om het hete thema steeds aan het koken te houden.

"De politieke strategen verwachten daardoor goede mogelijkheden om door te zetten, omdat weliswaar de concrete inhoud van de onderhandelingen geheim blijven, maar dat de methode en het doel in ieder geval in de openbaarheid gebracht worden zodat offers, waaraan misschien niet te ontkomen valt en kollektieve maatregelen door de binnenlandse politiek gesteund worden." (Uit: De veiligheid van het westen - nieuwe dimensies en taken) In de schaduw van de dreigende vernietiging wordt het 'keerpunt' gepeild, wordt de welvaartsstaat ontbonden, worden de wissels voor een nieuwe politiek van verarming, verdrijving en vernietiging omgezet. De crisisstrategen verschaffen zich vrij spel, doordat zij de gevolgen van de crisis als een klein onheil en als noodzakelijk verkopen om een veel grotere katastrofe te voorkomen. Dat gevoel van overweldigende bedreiging wordt zo een legitimatiebasis voor de imperialistische staat; waarvan de 'oplossing' niet meer tegen de heersers, maar alleen nog maar in samenwerking met hen mogelijk lijkt. Hoe makkelijk dat doffe gevoel van bedreiging kan omslaan en tegen vermeende 'ordeverstoorders' mobiliseerbaar is, hebben de georganiseerde ziele van de vredesbeweging in hun reacties op het auto-

het verloop van het protest tegen de stationering betekent een politieke en praktische beperking op grond waarvan de door ons uitgelegde doelen zich in hun tegendeel dreigen om te keren. Alleen in het perspectief van een autonome tegenbeweging, die zich van de inhoudelijke beperkingen en van het nivo van de vredesbeweging losmaakt, de samenhang van crisis en oorlog weer uitspreekt, bestaat de kans het 'verbond' te polariseren en een tegenwicht te bieden, dat de transformatie van de vredesbeweging in de richting van nationalistiese bevrijding tegengaat.

Binnenlandse onrust en ondermijning van de fundamenten van de macht op die punten, waar met weinig kracht effectief verzet te bieden is, zijn nog altijd de belangrijkste middelen tegen de bewapening. Zo lang een radicale massa-beweging niet in zicht is, die in het verzet tegen de imperialistische vernietigingsstrategieën tegelijk de machtsvraag stelt, blijft ons geen andere keus: onze politiek moet verder op een versterking van links,

Het 'terug naar de beweging!' dat de vraag van de mobilisatie vóór inhoud en doel stelt, voldoet niet langer als criterium.

Dat de nieuwe sociale bewegingen geen bescherming bieden, in de schaduw waarvan militanten zich kunnen organiseren, heeft de vredesbeweging voldoende bewezen. Radikaal links, waarvan het vanzelfsprekend is dat ze verzet steeds weer mogelijk maakt, moet zelf eigen structuren voor subversie en illegaliteit organiseren, om onberekenbaar, ongrijpbaar en onoverwinnelijk te blijven.

not: dit is niet de volledige tekst van de verklaring. Mensen die geïnteresseerd zijn in de volledige tekst en andere teksten van de Revolutionäre Zelle, kunnen hiervoor terecht in de laatste uitgave van het Rood Verzetfront, nr.46. Het boekje is bij hen te bestellen. Het adres: postbus 7001, 9701 JA Groningen, en kost f 3,50. Het is ook verkrijgbaar in de goede linkse boekhandel.

Dem wir gehen nicht unter in Niederlagen, aber in Kämpfen, die wir nicht kämpfen!

AMELISWEERD

In het diepste geheim
zijn zij gekomen
als dieven
uit het duister
maar opeens
waren zij er
samen
hand in hand
kapitaal en staat
en niets ontziend
trokken zij
hun vernielend spoor
van ontwortelde bomen
onherstelbare littekens
achterlatend
in het verbijsterde
en bange gelaat
van de democratie

ONDERNEMINGSRAAD

Trots
stappen zij rond
met in hun ogen
nog steeds
die zelfgenoegzame blik
nadat zij zich
voor de zoveelste maal
hebben laten verleiden
tot het trekken van de kar
van hun bazen
ongenaakbaar
voor degenen
die hen kozen

WOENSDRECHT 1984

Langs de lage omheining
waar nauwelijks drie weken eerder
die lange bonte stoet
van vriendelijk verontwaardigde mensen
een spoor achterliet
van sierlijke linten
van kleurrijke bloemen
van vreedzame houten kruisen
uitdrukking gevend aan gevoelens
van afschuw en angst
over de naderende dreiging
van achtenveertigvoudigzinloos atoom-
/geweld

liggen nu in strak gelid
kil en koud en hard als staal
in cirkels -zilvergrijs en legergroen-
tot aan de horizon herhaald
monsterlijke rollen prikkeldraad
de landelijke stilte te verstoren
als een brutale demonstratie
van navo-despoten
die ook dit jaar
weer gewoon schijt zullen hebben
aan al die angstige
diep menselijke gevoelens.

Deze eerste drie gedichten zijn van de
hand van Johan Berris uit Voorburg.

Schrijven/sgreife

KINDERLEED

Met het hele gezin
probeerden wij pa
(een zware roker)
tegen te houden
wanneer hij in zijn
ouwelijke overmoed
het plan opvatte
een stevig eind
te gaan fietsen

Vaak verloren we
De ganze familie in spanning
voor de ontknoping

Terwijl wij, de zonen
(de uitkomst reeds wetende)
al in de auto waren gestapt
om de omgeving uit te kammen
Steevast een kilometer
of twee van huis
vonden wij hem: uitgeteld
Het oorsmeer in de ketting
De beide banden plat
omdat hij, bij wijze van
intensive care
de ventielen had liggen
leeg te lurken
(A.)

STUURLOOS IN EEN HAARSPELDBOCHT

Op de zevende dag
schiep de mens zich een god
opdat hij eeuwig
kind kon blijven
Kruisraketten dreigen
als christelijke relikwieën
in oneindig landschap
Verluchting door
ikonen van generaals & presidenten
aan bescheermest prikkeldraad
Het volk buigt voor regenten
en pleegt historisch plagiaat
De beschaving ging teniet
toen men afscheid nam
van knuppel en bijl
(effektief en man-tot-man)
om elkaar de hersens in te slaan
Het laatste oordeel
de euforie van
krankzinnige technuten
in een pandemonium
van paddestoelen
(A.)

Het volgende is geheel wat anders. Een
brief verstuurd naar de Volks(?)krant.
Men bleek het gevoel van humor van
een ochtendzieke zee-anemoon te heb-
ben; tot op heden is hij niet geplaatst.
En wat doe je dan? Precies, je misbruikt
de kolommen van de Zwarte.....

Geachte redactie,

Nu de discussies rond de kernwapens
het hoogtepunt naderen kunnen wij het
niet nalaten om ons steentje bij te dra-
gen. Als we iets kunnen doen om de ver-
warring nog groter te maken staan we
reeds te trappelen van ongeduld.

Wij willen een ieder die zich het
hoofd breekt over deze ingewikkelde
problematiek een nieuwe mogelijkheid
ter overweging mee geven. We hebben
deze voor het gemak genoemd:
"de ROTTUMMERPLAAT-VARIANT".

Deze behelst het volgende:
We gaan door met de voorbereidingen in
Woensdrecht. Loodsen worden gebouwd,
de behuizing voor Amerikaanse militai-
ren, enzovoorts. Als alles gereed is wor-
den de kruisvluchtwapens daadwerkelijk
geplaatst. En niet zo flauw: gewoon alle
48! De regering is gered, de afbraak
van de sociale zekerheden gewaarborgd.

Er zit echter een startje aan onze
variant dat hem, vinden wij, juist zo
aardig maakt.

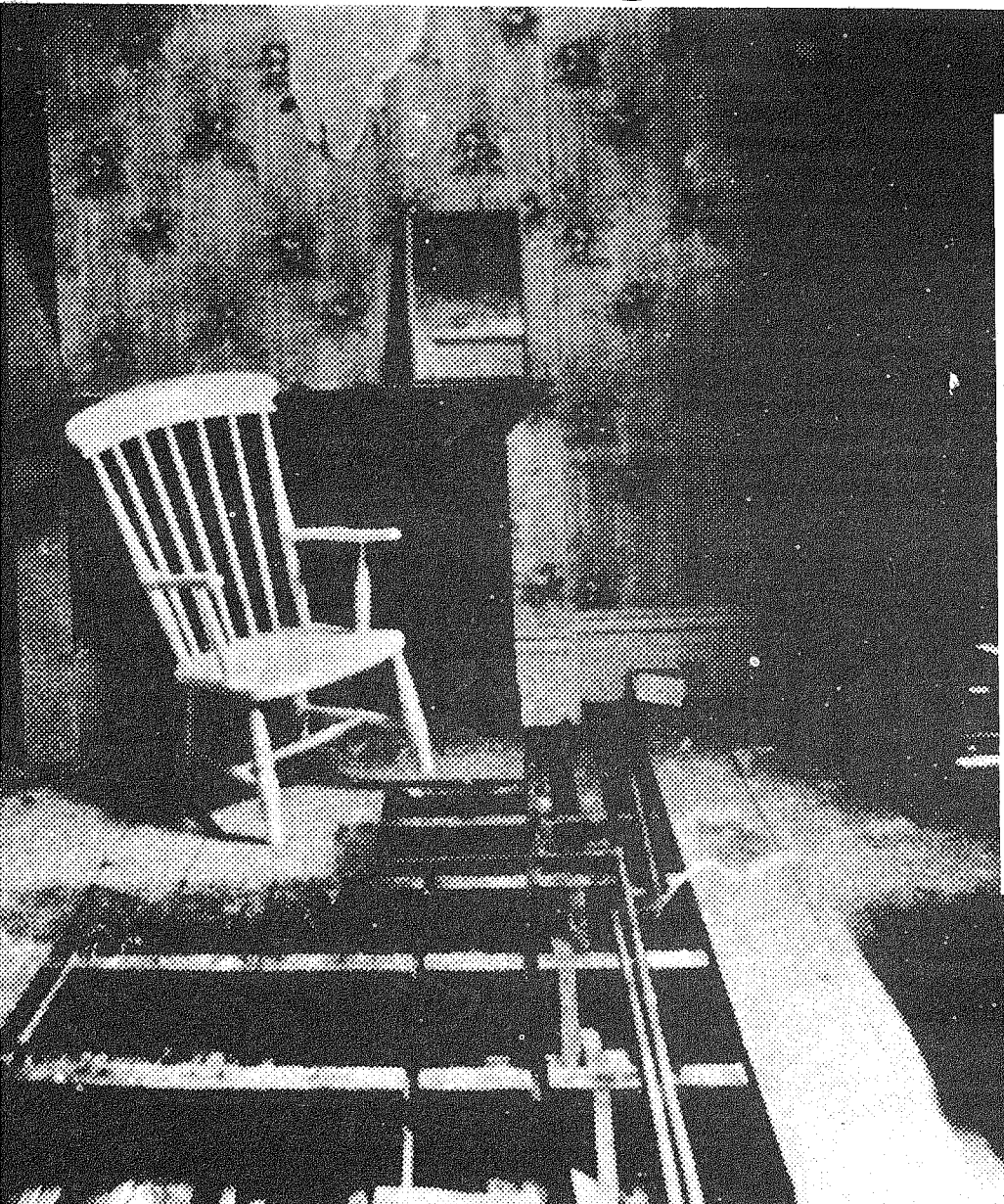
In tijden van crisis, hoog oplopende
internationale spanningen, olympische
spelen, wordt de hele handel, inclusief
militairen, terug gevlogen naar het land
van herkomst. Als de conflicten zijn uit-
gevochten en de rust is weergekeerd
staat Woensdrecht weer met open armen.

Mochten regering, parlement en de
vredesbeweging elkaar kunnen vinden
in deze "Rottummerplaat-variant" dan
zouden we zelfs kunnen aanbieden alle
572 raketten op nederlands grondgebied
onderdak te verschaffen.

En we leefden nog lang in volledige
werkgelegenheid.

Hans & Aad, namens het kommittee
"Hans & Aad ja, mits".

Stichting burgerzin

Krakers worden afgekocht en bij Burgerzin geloosd.

Stichting Burgerzin stimuleert het terugbrengen van maatschappelijke problemen (slecht huisvestingsbeleid voor jongeren) tot individuele problemen (ik zoek woonruimte) en werkt op die manier verdoezelend.

Zomer '81 hebben wij een pand gekraakt van de Rijksgebouwendienst. Aan het Lange Voorhout. Het stond al zes jaar leeg. We kregen de keuze: ontruiming of vrijwillig vertrekken met als 'beloning' een huis van Stichting Burgerzin (we werden direkt bovenaan de wachtlijst geplaatst en zouden onmiddellijk iets krijgen).

Zo'n woningaanbod is erg verleidelijk. Je hoeft niet meer te proberen je pand te behouden en het risico te lopen zonder woonruimte te komen.

We hebben een pand gekraakt met de volgende argumenten:

1. Onze eigen woningnood,
2. We zagen dat het huisvestingsbeleid wanbeleid was en dat wilden we aankaarten.

Met het vooruitzicht op een felle strijd, opnieuw iets moeten kraken, hebben we het tweede argument laten vallen en een huis van Burgerzin geaksepteerd.

Geen (her)huisvesting.

In september '83 kregen wij te horen dat ons pand in '84 gesloopt zou worden. Wij vertelden de gemeente individueel geherhuisvest te willen worden op grond van herhuisvestingsregels van de gemeente: mensen die een pand van de Stichting Burgerzin bewonen hebben recht op individuele herhuisvesting van de gemeente (ongeacht het feit of ze in een woongroep wonen).

Van de wethouder van volkshuisvesting ontvingen wij echter het bericht dat we geen recht hadden op individuele herhuisvesting. Hier hebben wij een bezwaarschrift tegen ingediend en we hebben contact opgenomen met het advokatenkollektief.

Naar aanleiding van brieven van het advokatenkollektief kwamen Dr. Van Hammeren (ambtenaar van volkshuisvesting) en Stichting Burgerzin met een compromievoorstel:

Van de drie rechthebbenden in huis zou één persoon een huis van de gemeente krijgen op voorwaarde dat de andere twee een huis van Burgerzin zouden aksepteren. Hier zijn we opingegaan op voorwaarde dat we een huis van Burgerzin zouden krijgen dat:

- niet 1 tot 3 jaar (1e katagorie huizen van Burgerzin) maar 3 tot 6 jaar (2e katagorie) te bewonen zou zijn,
- in redelijke staat zou zijn (gas- en lichtleidingen nog in orde).

Burgerzin riep ons vervolgens op voor een woningaanbod. Kortekaas (voorzitter) wist ons echter alleen te vertellen hoeveel zielige mensen hij wel niet een woning had gegeven en dat wij a-sociaal waren dat wij in deze tijd van woningnood individuele woonruimte wensten.

Onze opmerking dat we hier niet voor waren gekomen bracht geen verandering in zijn betoog en onverrichter zaken gingen wij weer naar huis.

Twee weken later kregen we een brief van Burgerzin waarin stond: dat wij twee woningen van hen geweigerd hadden en dientengevolge kon Burgerzin alleen nog onze datum van ontruiming meedelen. Dit vonden wij onbegrijpelijk daar wij nooit één aanbieding hadden gehad.

Het advocatenkollektief heeft toen de gemeente (Van Hammeren) en Stichting Burgerzin een brief gestuurd waarin de herhuisvestingsregels van de gemeente werden genoemd (zie boven). Hierop kregen we een uitnodiging voor een gesprek met de heer Van Hammeren. In dit gesprek garandeerde hij opnieuw individuele herhuisvesting door Burgerzin. Het volgende aanbod van Burgerzin bleek ook weer geen woningen te bevatten. Van Hammeren wist hierop alleen nog maar te zeggen dat hij er niets aan kon doen. Hij had slechts opdrachten van zijn superieuren.

Aangezien we bij Van Hammeren (gemeente) en Burgerzin niets konden bereiken deden we een poging bij het woonmaatschappelijk werk (dóók een dienst van volkshuisvesting, zelfde gebouw, 'de drie hoekjes', één etage lager). Hier kregen we binnen één week individuele herhuisvesting van de gemeente.

Van Burgerzin hoef je dus geen herhuisvesting te verwachten.

In plaats van dat Burgerzin zijn bewoners bij de gemeente voordraagt voor herhuisvesting (volgens kontrakt) laat Burgerzin zich door de gemeente gebruiken door te beloven zelf zijn bewoners te herhuisvesten, doet dit vervolgens niet en weet alleen maar te dreigen met ontroofing.

Van Burgerzin hoef je overigens ook geen huisvesting te verwachten.

In de laatste brief van Burgerzin aan het advocatenkollektief vermeldt Burgerzin dat zij, gezien de voortdurende bemoeienissen van het kollektief, geen woongroepen meer kunnen herhuisvesten.

Op het moment dat je met een aantal andere mensen gaat wonen word je onmiddellijk tot woongroep gebombardeerd. Op deze manier probeert de gemeente je allerlei rechten weer te ontnemen (bijvoorbeeld (her)huisvesting).

Dit soort verwickelingen komt voort uit het slechte huisvestingsbeleid van de gemeente. Burgerzin is opgericht om mensen die uit de gemeenteboot vallen te huisvesten. De gemeente schuift niet alleen haar probleemgevallen door, maar ook de bijbehorende verantwoordelijkheden, die de stichting domweg niet aan kan.

Burgerzin sluit slechte kontrakten met bewoners en maakt slechte afspraken met de gemeente. Hierbij komt nog dat Burgerzin, kwa organisatie, een puinhoop is. Gevolg is dat werknemers verantwoordelijkheid doorschuiven naar voorzitter Kortekaas. Deze laat zich steeds weer misbruiken. Zo kan de gemeente haar spelletjes blijven spelen.

ZIJN WOONWAGEN BEWONERS ENKEL AARDIG ALS ZE PIPPO HETEN?

Onlangs gleed in menig leidschendamse briefbus een oproep van de NVU. Deze roepzooi werd 's nachts bedrek niet overdag te verspreiden.

te vernemen viel. Alleen de groep 'Behoud Landschap Leidschendam' heeft zich eigenlijk kritisch uitgelaten. Deze groep is overigens pas opgericht nadat de lokatie min of meer bekend was.

Dit vodje begint als volgt, ik citeer: "Uw gemeentebestuur wil, tegen de wens van de overgrote meerderheid van de bevolking, een woonwagenkamp in uw gemeente oprichten. Het zou te ver gaan alle woonwagenbewoners als criminelen te brandmerken, maar het zijn in ieder geval lieden die zich niet kunnen of willen aanpassen aan een normaal werkzaam leven, zoals u dat met uw gezin wilt leiden. Geen wonder dat de misdadigheid onder hen grote omvang heeft aangenomen". Einde citaat.

Glimmerveen gaat hiermee weer aardig in de fout en niet alleen met zijn smerige beschuldigingen aan het adres van woonwagenbewoners.

Het gemeentebestuur wil helemaal geen woonwagenkamp in Leidschendam oprichten, integendeel. Leidschendam heeft zich in alle bochten gewrongen om hier onderuit te komen. Maar ja, het moest toch van de provincie, dus dan maar zo lang mogelijk uitstellen. Uiteindelijk werd er, na geheim overleg, dan toch een lokatie aangewezen. Daarna is er op het gemeentehuis een hoorzitting gehouden, waar tot mijn grote opluchting bijna geen wanklant

Ook citeert Glimmerveen nog de officier van justitie Mr. M.A.A. van Capelle uit het Tijdschrift voor de Politie van 7 juli 1983. Deze Van Capelle hangt een hoop onzin op over zigeuners en de inhoud zal ik maar niet citeren. Het feit dat Glimmerveen dit doet zegt al genoeg.

Naar aanleiding van dit pamflet heeft de leidschendamse politie overleg gevoerd met de officier van justitie mevrouw mr. Couzijn over een procedure tegen de NVU. Dat zal wel komen omdat Glimmerveen Van Capelle citeert en het was niet de bedoeling dat dit op zo'n grote schaal naar buiten kwam.

Hoe zuiver de leidschendamse politie zelf handelt heb je kunnen lezen in 'De Zwarte' nummer 2. Hierin staat een kort verslag over het droppen van een turkse junk in de Vlietlanden bij een vrieskou van drie graden onder nul, omdat hij zich in Leidschenhage bij de Hema ophield. Bij een blokkade van een OSL-standje in het zelfde winkelcentrum werd de demonstranten te kennen gegeven 'zich te verwijderen, anders maken jullie je schuldig aan een misdrijf'. 'Welk misdrijf dan wel?'. 'Het niet opvolgen van dit bevel'. 19

Het Kronstadt Kollektief in Boskoop heeft de eerste nederlandse tekst van Toni Negri op de markt gebracht (Toni Negri: 'Krisis van de Staat' f5,50).

De lektuur is moeilijk, de toegankelijkheid wordt nog vermindert door een slechte vertaling met germanismen (men vertaalde uit het Duits en niet de originele Italiaanse tekst) en grammatikaal lelijk lopende zinnen. De zin van de uitgave ontgaat je.

Negri werd vooral bekend door zijn kritiek op de Italiaanse staat, zijn gewangenschap, zijn verkiezing als volksvertegenwoordiger voor de radicale partij, het opheffen van zijn parlementaire onschendbaarheid en zijn onderduiken (vermoedelijk zit hij nu in Frankrijk, waar enkele honderdduizenden politieke vluchtelingen verblijven - één van de weinige goede kanten van het regime Mitterand).

Informatie over Negri's huidige politieke of filosofische mening is nuttig. Bijvoorbeeld met betrekking tot zijn boek over Spinoza. De Franse vertaling daarvan is ook in Nederland doorgedrongen; in Krisis en NRC/Handelsblad waren er stukken over. Wat wordt geboden is echter een tekst die werd gepubliceerd in 1974 en uitsluitend betrekking heeft op de toenmalige Italiaanse situatie. Het historisch compromis dat de Italiaanse communisten wilden sluiten met de christen-demokraten wordt in een pittig marxistisch jargon op de korrel genomen. De economische situatie van 1974 is evenwel niet die van 1984, de lijn die Negri toen verdedigde zal nu zeker gewijzigd zijn en is in ieder geval voor Nederland anno '84 niet relevant. Wat rest is de zoveelste vertaling van een buitenlands politiek-filosoof waarmee je hier moeilijk uit de voeten kan.

De opvatting

van Negri.

Negri zet zich af tegen een aantal opvattingen binnen het marxisme over de staat. Hij kritiseert de theorieën over het staats-monopoliekapitalisme (lees: de opvatting van Moskou), de Frankfurter Schule, de ideeën van Gramsci (lees: de PCI) en de burgerlijke theorie.

Uitgangspunt is dat de kapitalistische economie in een crisis verkeerd, die haar weerslag heeft op de staat. De eigendomsverhoudingen binnen het productieproces leiden tot tegenstellingen die de staat in het voordeel van het kapitalisme dient op te lossen. Dit leidt volgens Negri tot de vernietiging van de autonomie van de arbeidersklasse en tot nazisme. Hij wil dit voorkomen door intensivering van de arbeidersstrijd die de staat en de tegenstellingen van het kapitalistische stelsel wil oplossen, eveneens in crisis brengt.

Negri: "De staat als totaalkapitalist is de beheerder van de uitbuiting, de planner van de gehele uitbuiting volgens

Staat en k

de werking van de waardewet, dat zijn socialistische transformatie voorziet, een beheer in de zin van de doorsneewinst (tendentieel met de meerwaarde gelijk gemaakt). Maar wanneer de staat zo is, als zij daartoe door een nooit tevoren in de geschiedenis van het kapitaal voorgekomen situatie van arbeidersstrijd gedwongen is, als -met het oog op deze strijd- de gelijkmaking en de doorsneewaarde vervallen, in dit geval moeten we hernieuwd de hele analyse gebruiken en deze op het terrein van de kritiek op de politieke economie brengen. Men kan dus van de kritiek een nieuw opnemen van de waardetheorie op dat nivo verlangen, waar het 'niets waard zijn' begint, zich als een reële horizon af te laten schilderen, waar een massale arbeidersagressie is tegen de geldigheid van de waardewet".

Tot zo ver de proza van Negri.

De 'nooit in de geschiedenis van het kapitaal voorgekomen arbeidersstrijd' van 1974 heeft in 1984 niet tot het beloofde raden(?)kommunisme geleid en evenmin tot de nazistische staat. Wel is de arbeidersbeweging verzwakt door de werkloosheid en kan de staat zonder veel moeilijkheden tussen beide komen ten bate van het kapitalisme. In sommige westeuropese landen als Engeland onder Thatcher, zijn de konservatieven aan de macht en sterker dan ooit, terwijl de arbeidersbeweging enorme klappen krijgt.

In dit licht zal Negri ongetwijfeld zijn opvattingen gewijzigd hebben, maar daar lezen we niets over.

De nederlandse situatie.

De stelling van Negri ging in Nederland van 1974 op twee belangrijke punten niet op en dat geldt evenzeer voor de huidige situatie.

In de eerste plaats is er in Nederland geen sprake van een ontwikkeling naar het nazisme, maar van een versteviging van de christen-democratische staat en in de tweede plaats heeft in dit land de zogenaamde arbeidersbeweging altijd een minderheid van de werkende bevolking gevormd. En die vormt op haar beurt (men denke aan het lage percentage werkende vrouwen) weer een minderheid van de nederlandse bevolking.

De invoering van het algemeen kiesrecht in 1918 voor mannen (dat kwam voor vrouwen pas een paar jaar later) bedreigde de nederlandse elite (koloniaal kapitaal, handelskapitaal, industrieel kapitaal en petro-chemisch kapitaal) Stuurman heeft in 'Verzuiling, Kapitalisme en Patriarchaat' (SUN, 1983) aangegeven dat daartegen de verzuiling werd georganiseerd.
Gereformeerde, katholieke, hervormde

Krisis.

vormde en ongelovige arbeiders werden in de katholieke, protestante en liberale zuilen georganiseerd, om te voorkomen dat ze overgingen naar de kommunistische, anarchistische of sociaal-demokratische beweging, kortom de arbeidersbeweging.

Deze verzuiling heeft de in hoofdzaak christelijke elite tot plusminus 1960 onbedreigd de macht gelaten. De doorbraak en ontzuiling werd de engel ontomen door de top van de sociaal-demokratie te laten delen in een stukje van de macht zonder het economische systeem als zodanig te veranderen. Anarchistische en kommunistische stromingen waren intussen in getal ongevaarlijk geworden (ondermeer door de koude oorlog propaganda).

Anders dan in de omringende landen (Denemarken, Engeland, Duitsland tijdens de Weimarrepubliek, Waals België, het Volksfront in Frankrijk, enzovoorts) is de sociaal-demokratie in Nederland nooit alleen aan de macht geweest. De enige mogelijkheid was een coalitie met de christelijke en in een enkel geval de liberale partijen. De SDAP heeft na de revolutiepoging van Troelstra nooit meer een meerderheidsstrategie gekend en met de PvdA was dat nog minder het geval. Men stelde zich tevreden met enkele punten die het economische stelsel en de functie van de staat als oplosser van kapitalistische tegenstellingen niet ter discussie stelden.

Gevolg was tevens een ontbreken van een kritiek op de staat als zodanig. Tot het ministerschap van Van Thijn zat er op binnenlandse zaken nooit een sociaal-demokraat. Binnenlandse zaken is met defensie het departement dat het personeelsbeleid binnen de staat bepaald. Ten eerste door de directeur-generaal op binnenlandse zaken voor personeelszaken, die de bemanning (m/v) van de afdeling personeelszaken van de andere departementen coördineert. En door de BVD, die zijn fiat moet hechten aan vrijwel alle topbenoemingen op de ministeries. Deze posten (hoofd BVD en directeur-generaal personeelszaken op binnenlandse zaken) zijn merendeels in handen van christen-demokraten geweest en zo ze dat niet waren in handen van conservatieve liberalen. Daarmee is de christendemokratische inbreng bij de ambtenaren verzekerd. Op regeringsniveau is ze verzekerd geweest sinds 1918 (alleen de kommunistische partij in de Sovjet-Unie is even lang aan het bewind en kent een soortgelijke benoemingspolitiek op departementen).

De macht van de ambtenaren is versterkt ten koste van de politici. Ambtenaren als Brinkman brengen het zonder enige vakkennis tot minister, enkel op grond van hun christendemocratische managerschap. De wetgever (het parlement) wordt steeds meer buitenspel gezet door zogenaamde pseudowetgeving, dat is wetgeving door middel van circulaires of algemene maatregelen van bestuur, waaraan de tweede kamer niet te pas komt. In dat opzicht is er sprake van een ontwikkeling in de richting van een autoritair etatisme (zie 'Krisis' nummer 4 in het bijzonder het stuk van Paul Meijs over Poulantzas).

Van Thijn, de enige PvdA-politikus die ooit op binnenlandse zaken zat, was in hoofdzaak bezig met de versterking van dit autoritaire karakter. Zo voerde hij, zonder dat daarvoor wettelijke goedkeuring was, voor elke Nederlander een persoonsnummer in. Iedereen heeft inmiddels bij de bevolkingsadministratie

van de gemeente dit nummer gekregen, alleen is het nog niet landelijk gekoppeld. Wel maken al verschillende instanties gebruik van dit nummer. De opvolger van Van Thijn, Rietkerk, is tenminste zo liberaal om deze landelijke koppeling te proberen te verhinderen.

De Christen-demokratie (vroeger ARP, CHU en KVP, nu CDA) is in dit land de belangrijkste vertegenwoordiger van het kapitaal. Vrijwel alle grote kapitaalbezitters zijn er te vinden. Vroeger een Colijn, nu een Lubbers die multimiljoenaar is of Wagner, tot voor kort de hoogste man bij de Shell. De VVD is als partij van het grootkapitaal alleen maar een bijwagen en heeft minder politieke invloed dan het CDA. Dat het in de propaganda andersom is lijkt in de eerste plaats een fout van de linkerzijde die maar zelden de macht in dit land grondig analyseert. Het komt het sociale gezicht van het CDA ten goede.

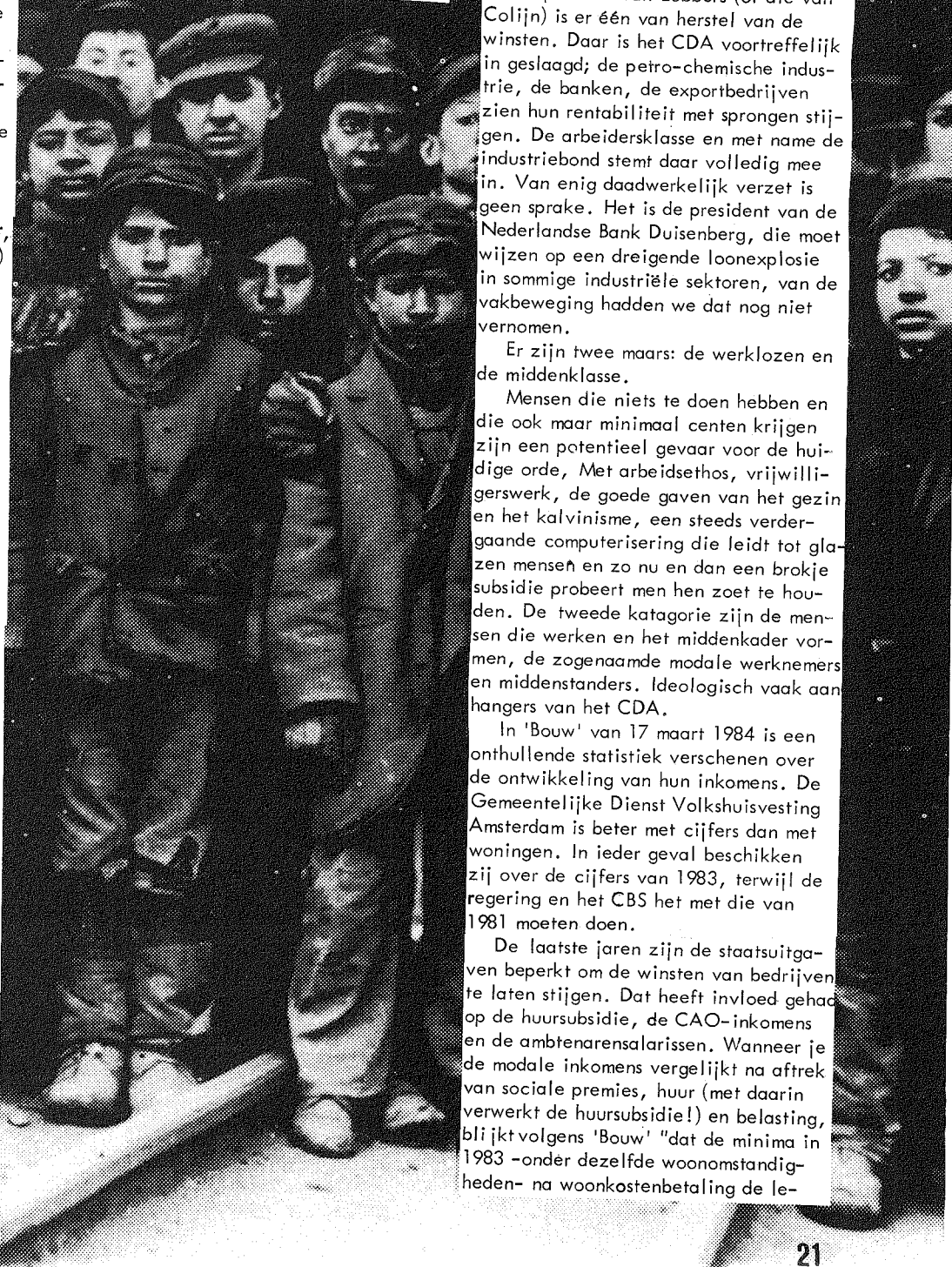
De politiek van Lubbers (of die van Colijn) is er één van herstel van de winsten. Daar is het CDA voortreffelijk in geslaagd; de petro-chemische industrie, de banken, de exportbedrijven zien hun rentabiliteit met sprongen stijgen. De arbeidersklasse en met name de industriebond stemt daar volledig mee in. Van enig daadwerkelijk verzet is geen sprake. Het is de president van de Nederlandse Bank Duisenberg, die moet wijzen op een dreigende loonexplosie in sommige industriële sectoren, van de vakbeweging hadden we dat nog niet vernomen.

Er zijn twee maars: de werklozen en de middenklasse.

Mensen die niets te doen hebben en die ook maar minimaal centen krijgen zijn een potentieel gevaar voor de huidige orde. Met arbeidsethos, vrijwilligerswerk, de goede gaven van het gezin en het kalvinisme, een steeds verdergaande computerisering die leidt tot glazen mensen en zo nu en dan een brokje subsidie probeert men hen zoet te houden. De tweede katagorie zijn de mensen die werken en het middenkader vormen, de zogenaamde modale werknemers en middenstanders. Ideologisch vaak aanhangers van het CDA.

In 'Bouw' van 17 maart 1984 is een onthullende statistiek verschenen over de ontwikkeling van hun inkomens. De Gemeentelijke Dienst Volkshuisvesting Amsterdam is beter met cijfers dan met woningen. In ieder geval beschikken zij over de cijfers van 1983, terwijl de regering en het CBS het met die van 1981 moeten doen.

De laatste jaren zijn de staatsuitgaven beperkt om de winsten van bedrijven te laten stijgen. Dat heeft invloed gehad op de huursubsidie, de CAO-inkomens en de ambtenarensalarissen. Wanneer je de modale inkomens vergelijkt na aftrek van sociale premies, huur (met daarin verwerkt de huursubsidie!) en belasting, blijkt volgens 'Bouw' "dat de minima in 1983 - onder dezelfde woonomstandigheden - onder dezelfde woonkostenbetaling de le-

vensstandaard van circa 1975 hadden. De modale werknemer zakte in 1983 terug op de levensstandaard van circa 1969 in zijn overige bestedingsruimte", aldus 'Bouw'. Dit zijn relatieve verschillen, absoluut komen de minima natuurlijk veel lager uit dan de modalen.

Maar het brengt het gevaar van radicalisering van de middenklasse met zich mee. Verdeel & heers, het scheppen van twee soorten mensen en het verder terugdringen van de minima is dan het te verwachten antwoord.

de verheerlijkte arbeider.

In het stuk van Negri en in de meeste socialistische publikaties wordt de arbeider verheerlijkt als de drager van de revolutie. Gezien de mensen die als werkzoekend staan geregistreerd (al dan niet om een uitkering te verkrijgen) zijn de arbeiders niet het enige potentieel dat de omwenteling zal leiden.

De zeventigduizend mensen (aldus Harry van Seumeren in een voorzichtig schatting van de Volkskrant van 28 april jl.) die er op de arbeidsmarkt jaarlijks bijkomen, maar geen arbeid hebben, lijken een grotere bedreiging dan de paar revolutionaire arbeiders die wel werk hebben en die zich durven te roeren tussen hun konformistische medemensen.

Zelfs zonder werkloosheid is die geïdealiseerde arbeider in Nederland niet aanwezig. Het aandeel van de industrie in de totale werkgelegenheid heeft in dit land nooit meer dan dertig procent bedragen (met een navenant zwakke vakbeweging) en loopt terug. Ook bij volledige werkgelegenheid lijkt de verandering niet één, twee drie van de arbeider te moeten komen.

Het Kronstadtkollektief zal, gezien de eigen naam, naar een soort raden-socialisme streven à la de russische marinestad met die naam. De theorieën van Negri lijken daarvoor in Nederland niet van toepassing. Hoe het wel moet, daarover is te weinig bekend.

Maar dat is traditioneel zo in dit land, waar men liever achter buitenlandse grootheden aanloopt in plaats van het zich verdiepen in de feitelijke situatie.

(Een Vlaming zonder land)

"Krisis van de staat" - Toni Negri, is te bestellen door overmaking van f 5,50 + f 2,30 portokosten op postgiro nummer 4336953 van het Kronstadtkollektief, postbus 141, Boskoop. En is natuurlijk te koop in de linkse boekhandel.

Een reactie op niet malse kritiek

De kritiek op het door ons uitgegeven boekje van Toni Negri, laat weinig heel van de vertaling.

Ik zal niet overal op ingaan, maar ik wil toch een aantal zaken verduidelijken en rechtzetten.

Je hebt inderdaad gelijk met je opmerkingen over de moeilijkheid van de lektuur en over de hier en daar slecht lopende zinnen, maar jouw opmerking over germanismen ontgaat mij.

Dat een tekst 10 jaar oud is hoeft voor de geïnteresseerden nog geen beletsel te zijn om dit boekje te lezen. Ik plaats mijn vraagtekens bij jouw manier van lezen van boeken. Dit boekje gaat over de verschillende marxistische benaderingen van de staat en de crisis, die men in elke ontwikkelde kapitalistische maatschappij kan aantreffen. "Krisis van de staat" gaat dus zeker niet alleen over de Italiaanse situatie.

Negri neemt ook de burgerlijke theorie mee in zijn werk, omdat hij vindt dat de burgerlijke theorie tenminste vervuld is van een duidelijke klassenhaat. Deze theorie houdt meer rekening met oppositiegroeperingen en met klassenstrijd, in de meest ruime zin van het woord, dan vele zogenaamde marxistische theorieën.

Uitgangspunt is overigens niet dat de kapitalistische economie in een crisis verkeert maar dat deze crisis een reactie van het kapitaal is op de in de zestiger en zeventiger jaren in opstand komende jongeren, vrouwen, zwarten, arbeiders, derde wereld enz. Het keynesianisme is wel in staat geweest de crisis steeds maar weer voor zich uit te schuiven, maar niet om de crisis voor eens en altijd uit de weg te ruimen. De eisen van allerlei sociale bewegingen werden steeds opgevangen door steeds hogere overheidsuitgaven. Arbeidersstrijd moest dus niet zonder meer onderdrukt worden, maar gekanaliseerd binnen welbepaalde grenzen (nl. de grenzen die aangegeven worden door de produktiviteitsstijging). Staat en vakbonden stonden in voor deze kanalisatie. Men zou ook kunnen spreken van een sociaal-demokratisering van het kapitalisme. In de huidige crisis wordt het vraag-management van de nationale staat vervangen door het aanbod-management van de multinationals. Deze crisis moet gezien worden als een aanvalsstrategie van het kapitaal. De internationale crisis van het keynesiaanse projekt, die zich manifesteerde in de vorm van hollende inflatie en lage produktiviteit werd veroorzaakt door een oplagende klassenstrijd (weer in de meest ruime zin van het woord), die de "arbeidsweigering" als inzet had. Deze "arbeidsweigering" kunnen we goed illustreren met de leus: "meer loon voor minder werk". Tegelijkertijd werd de crisis door de internationale bourgeoisie aangewend om een groot-scheeps herstructureringsprojekt door te

voeren. Hierbij gaat het om het opleggen met een maksimum aan geweld (dreiging is vaak ook voldoende voor gedisciplineerde mensen) van een lange termijn bezuinigingspolitiek met als inzet het afdwingen van arbeid. Waarbij het natuurlijk de bedoeling is dat dit zo goedkoop mogelijk gebeurt.

In de huidige crisis probeert het internationale kapitaal het initiatief in de klassenstrijd te heroveren door schaarste en inflatie aan elkaar te koppelen, dwz door inflatie te veroorzaken via het produceren van schaarste in de energie- en levensmiddelensector (aanbodmanagement). De opmerking van Negri over het nazisme moet denk ik eerder op de volgende wijze worden opgevat: als het niet mogelijk is om de autonomie van de arbeidersklasse op de 'gewone manieren' te vernietigen, dan heeft het staatsapparaat altijd nog de beschikking over het nazisme 'als noodzakelijk bestanddeel van de macht'.

Jouw analyse van de nederlandse situatie vind ik goed. Helaas is je stukje over de verheerlijkte arbeider met weinig kennis van zaken geschreven.

Als Negri het woord arbeider gebruikt, bedoelt hij mede de maatschappelijke arbeider/ster. Voor hem of haar staat niet meer de fabriek centraal in het leven, de arbeidstijd in de fabriek is relatief onbelangrijk vergeleken bij de rest van de dag. Men voelt zijn of haar fabrieksbaan als iets tijdelijks. Men is geen "beroepsarbeider/ster" en men voelt zich meer verbonden met de geproletariseerde groepen van buiten de fabriek: zwartwerkers, werklozen, studenten, enz. Het "leven" wordt niet meer veroverd via een kritiek op de fabrieksorganisatie (vgl. de zelfbeheerspiraties van de vakarbeider/ster en de destruktieve onverschilligheid van de massaarbeider/ster) maar speelt zich af buiten de fabriek.

Het is overigens zeker niet de bedoeling, zoals in jouw stuk gesuggereerd wordt, alleen maar boeken uit te geven, die vallen binnen het kader van de naam Kronstadtkollektief. De mensen van dit kollektief zijn eensgezind in hun bewondering voor de opstand, maar dat wil niet zeggen dat onze politieke opvattingen helemaal samenvallen.

De reden voor het uitgeven van dit boekje, is om meer mensen bekend te maken met de theorieën van de italiaanse autonomen, waarbij ieder maar voor zichzelf moet uitmaken in hoeverre deze theorieën bruikbaar zijn in de nederlandse situatie.

Ron

★ radikal

Nr. 120
Sept '83
8. Jahrgang
3 Mark

Zeitung für Deserteure

Zeitungskooperative e.V.
Postfach 420, 1000 Berlin 3

vrienden. Er komt een dag waarop jullie
je verbale solidariteit ook praktisch be-
wijzen kunnen. Leef in vredige afwach-
ting daarvan, we hebben mensen nodig
met of zonder klinkende namen, die be-
reid zijn om ons te ondersteunen als we
ons permanent moeten verstoppen.
Duidelijk, dat wij zullen winnen.

Radikal bijna ter ziele.

Na de veroordeling van Benny Här-
lin en Michael Klöckner, verdacht van
medewerking aan het duitse blad Radi-
kal, tot tweeënhalp jaar, zet de open-
bare aanklager Przytarski de vervolging
van vermeende medewerkers van Radikal
voort. Alle kringen rond het blad moe-
ten vernietigd worden en middels de be-
ruchte paragraaf 129A gekriminaliseerd
worden. Hieronder publiceren we een
verklaring van de Radikal-redactie die
tot ondersteuning van het verboden
blad oproept.

"Nadat op 12 april niet alleen twee
drukkerijen, maar ook de woningen van
twee mensen doorzocht werden, omdat
ze eventueel te maken hadden met de
vervaardiging van het blad, kan waar-
schijnlijk één van de betrokkenen zich
verheuen op een arrestatiebevel. Hij
wordt gezocht, omdat hem een stuk pa-
pier, dat bij doorzoeking van van het
redaktiekantoor in oktober '83 werd ge-
vonden, wordt toegedicht.

Op 19 april werd er iemand bij een
poging om de postbus te openen gearres-
teerd. Op de Tempelhoferdamm (staats-
veiligheid- en geallieerde veiligheids-
dienst) werd hem: "Ondersteuning van
een kriminele vereniging" (129A) en
het maken van de krant 'Radikal' ten
laste gelegd.

Hij kwam na een paar uur weer vrij
- met de verbazingwekkende bekenten-
is van de kit, dat ze iemand gepakt had-
den die er helemaal niets mee te maken
had. De postbus werd al dagenlang
voortdurend geobserveerd. Hij bevatte
alles dat een legale krant om te overle-
ven nodig heeft: geld, cheques, post,
kranten, verklaringen, abonnementen
etc.

Het werd ons zo duidelijk, dat vol-
gens intern voorschrift, alles sinds 16
april in beslag genomen wordt en met
onze rekeningen zal het wel niet anders
zijn. In ieder geval heeft niemand er
meer trek in om met een cheque in de
hand nog een keer die zwijnenzooi te
bezoeken. Ook al heb je eigenlijk post-
geheim.

DE KRANT IS VERBODEN. Het enige
dat onze tranen nog tegenhoudt is de

Radikal, 21 april 1984.

Nederlandse Radikal

Voor de mensen die Radikal nog niet
kenden en er door artikelen in de Zwar-
te nieuwsgierig naar geworden zijn is er
een goede manier om een indruk te krij-
gen.

"De Vrije" heeft een eenmalige ne-
derlandse Radikal uitgebracht, met ver-
talingen van artikelen uit Radikals van
de afgelopen twee jaar, aangevuld met
interviews met medewerkers. De artike-
len geven, hoewel soms wat gedateerd,
toch een goed beeld waar Radikal voor
stond.

De nederlandse editie is voor drie
piek verkrijgbaar in de betere boekhan-
del.

RADIKAL (vervolg)

Inmiddels is bekend geworden dat er nu
ook invallen zijn geweest bij de Tagezei-
tung in Berlijn door de duitse politie, op
jacht naar post aan Radikal. De laatste
mogelijkheid om nu nog één nummer uit
te brengen, zonder het risico voor de me-
dewerkers om voor jaren in de bak te ver-
dwijnen, is nu verloren gegaan. De re-
dactie heeft daarom besloten om te stop-
pen.

trots het de geallieerden moeilijk te be-
heben gemaakt, want een dergelijke inbe-
slagname kan in Berlijn alleen met hun
medewerking worden uitgevoerd.

Daarom de volgende tip aan allen
die ons via de post iets mede te delen
hebben, een abonnement willen, geld
willen sturen, of boekhandels die hun
rekeningen nog moeten betalen. Niets
meer naar het oude adres.

De post moet van nu af aan naar de
Tageszeitung, Wattstrasse 11-12, 1000
Berlin 65. Doe het in een aparte enve-
loppe met het opschrift: Zeitungskoöpe-
rative. Betaal zoveel mogelijk cash,
rondt je rekeningen op hele papiertjes
af, we doen niet lullig. En snel, want
de zaak moet heel gauw rond zijn, en
we hebben nog dringend geld nodig om
het laatste nummer te kunnen betalen.

Nog een waarschuwing aan promi-
nenten, schrijvers, ondersteuners en

HANNO UCCISO

ZE HEBBEN GERARD LBOVICI VERMOORD

Ze hebben Gerard Lebovici vermoord. Onder deze titel kwam het hiernavolgende artikel bij ons binnen. Een kleine toelichting erbij is wel op z'n plaats.

Gerard Lebovici, martelaar van de "situationistische Internationale"

Dus de naam doet niet terzake, behalve voor z'n vrienden en bekenden, voor chercheurs en de veiligheidsdienst. Waar het hier om gaat zijn: lijnen, ontwikkelingen, gebeurtenissen en de verwerking van die gebeurtenissen; het zichtbaar maken van de mechanismen. waarvan de heersers zich bedienen in de laatkapitalistische wereld.

Het lijkt wel een totaal chaotische afbraak van nogal vaste voorstellingen die in onze kringen leven. Tegenstellingen tussen vrienden en vijanden, goed en fout worden overhoop gegooid. Eerste reactie is een meewarig hoofdschudden. En toch... Het is blijkbaar moeillijk over je eigen voorstellingen en fictiepunten heen te stappen. Dit temeer daar het niet zeker is waar al die moeite goed voor is. Uiteindelijk misschien alleen maar een oefening tegen verstarringsverschijnselen en aderverkalking.

Indien wij ons veroorloven jullie aandacht te vestigen op zo'n duistere zaak als die welke zich op 5 maart in Parijs heeft afgespeeld, en daardoor jullie aandacht afleiden van zoveel andere berichten en bezigheden die heel wat dringender en ontstellender zijn, en jullie uitzendingen onderbreken, dan doen wij dat van uit het eenvoudige bewustzijn dat deze kwestie in ieder geval voorbestemd is jullie programma's te wijzigen, in Italië niet minder dan in Frankrijk, en vandaag minder dan in de toekomst.

Wie zoiets heeft gekend als een staatsterrorisme, zoals Italië dat heeft gekend (en dus zal blijven kennen);

Wie niet vergeet, zoals wij in Italië niet vergeten, wat de bommen en bloedbaden betekenden van 12 december 1969, van 28 mei en 4 augustus 1974, van 2 augustus 1980;

Wie weet - en wie weet het nog niet? - dat de staat 'evengoed' de "rode brigades" stuurt als de P2-brigades; en ervan op de hoogte is in opdracht van wie Moro aan de politiek is onttrokken, of een bankier is opgehangen aan een brug in Londen; Wie merkt dat dit allemaal - en de arbeiders van Italië merken het - dat deze strategie van de afschrikking die voortgezet wordt op het terrein van de sociale oorlog.

in de eerste plaats tegen hen is gericht; en ziet hoe gevaarlijk wankel dit schadelijke evenwicht is tussen terreur en berusting;

Wie denkt - en geloof maar niet dat de proletariërs die de strijd aanbinden tegen de regering er niet zo over denken: zij die in de eerste plaats de leugen van de politieke en vakbonds-bureaucratie moeten en bestrijden - dat het sociale vraagstuk van onze tijd niets anders is dan het vraagstuk van de waarheid; en begrijpt dat dit vraagstuk dus zodanig is verergerd en toegespitst dat er op het ogenblik geen enkele waarheid meer is, hoe onbeduidend ook, die niet als een gevaarlijke bedreiging wordt ervaren door de autoriteiten, die er overigens zelf zo van overtuigd zijn dat "de waarheid revolutionair is" dat zij het systeem dat zij verdedigen alleen nog kunnen hopen te redden door voortdurend te liegen, bij iedere gelegenheid, en door de hele rest uit te vlakken; wie weet dat het dus al met al om een strijd om leven en dood gaat;

Wie bijgevolg weet - en er zijn er niet zo weinig die het weten - dat er iemand is geweest in Europa die dit allemaal aan de kaak heeft durven stellen, want ze zijn niet met velen maar ze deden het daarentegen met de meest trotse minachting voor ieder gevaar; en daarom heel goed de plaats kent die in deze partij van de waarheid wordt ingenomen door uitgeverij Champ Libre, kan geen moment twifelen aan de betekenis en herkomst van de opdracht Gérard Lebovici te vermoorden, die op 5 maart in Parijs door professionals met vier kogels in de nek is doodgeschoten.

En omdat er echt geen twijfel mogelijk is wanneer men voor het motief, de persoon, de valstrik, elk detail in stijl en uitvoering, de gekompliceerde hoe-wel overduidelijke inzet van de operatie, de voortgang die er al gemaakt is met de 'verhoren' evenals de van meet af aan door alle 'informatie'-media verzekerde camouflage, zelfs geen zweem van een andere coherente verklaring kan vinden, omdat het waarschijnlijker is dat een kameel door het oog van een naald kruipt dan dat dit geen staatsmisdrijf zou zijn, moeten we hier zelfs uit konkluderen dat ook dit deel uitmaakt van de operatie en dat daarin juist de bijzondere perfectie ervan schuilt.

Het ging er niet om dat de operatie niet zou worden herkend, maar dat zij kon doorgaan alsof het zo was, met algemene instemming en medeplichtigheid, als het ondenkbare of misschien eerder

nog het onzegbare, dat alleen daarom kon plaatshebben.

Dat gold voor de nacht van Stammheim op 17 oktober 1977. Dat gold ook in Italië op 16 maart 1978 en net zo voor het logische gevolg daarvan op 7 april 1979.

Het is dezelfde politonele correctie van de geschiedenis die aan het werk is in alle landen en hier verder en preciezer heeft gemikt en die in Frankrijk een volgende stap heeft gezet op de weg van de direkte confrontatie met de moderne revolutie. Frankrijk is al niet hetzelfde meer, omdat Lebovici dood is; en omdat zij die hem hebben omgebracht er zich noodzakelijkerwijs op voorbereiden iets ergers te doen.

Gérard Lebovici, de 'beroemde filmproducent', de 'geniale strateeg in zaken', de 'sleutelfiguur' en tegelijkertijd de 'onzichtbare man van de franse filmwereld', was de onverzettelijkste vijand die de gekonstitueerde macht direkt tegenover zich aantrof en die met haar een strijd was begonnen op leven en dood. Zij die momenteel via alle massamedia de indruk geven zijn aanwezigheid te ontdekken, organiseerden gisteren zijn afwezigheid. En ze durfden hem niet te trotseren, dit al te gevaarlijke individu. Toen waren het andere instructies waaraan zij en bloc gehoorzaamden.

Zij waren er trots op blijk te geven van hun onderworpenheid door die vorm van totale censuur toe te passen die ze black-out noemen, maar die eens samen-zwering van de stilte heette. Maar hij had nooit verborgen wat hij dacht, noch dat hij in oorlog was met de maatschappij. Hij had geleerd haar eigen wetten tegen haar te gebruiken, terwijl hij zelf onaantastbaar bleef voor haar wetten: dat zijn dingen die de macht niet vergeeft. Om zijn intelligentie en zijn moed die niemand kon tegenhouden en die zich door niets lieten afschrikken is hij veroordeeld.

En zij zijn de valse getuigen in dit postume proces, waarin zij geroepen zijn om een beschuldiging te rechtvaardigen waarvoor zij niet kunnen uitkomen maar waarbij het vonnis al zonder vorm van proces is voltrokken.

Gérard Lebovici was ongetwijfeld een man van de revolutie en een belangrijk man voor het proletariaat. Hij zal niet worden vergeten. Hij was ook één bij alle revolutionairen bekende uitgever, degene die het meeste had gedaan voor de coherente verspreiding van alle radi-

GERARD LEBOVICI

kale kritiek; maar hij was vooral de man die bezig was, terwijl hij zich nuchter voortbewoog in de zakenwereld en snel de belangrijkste posities veroverde in een overheersende sektor van de organisatie van de schijn, een geduchte macht in zijn handen te konsentreren. En die er zich duidelijk op voorbereidde daar zo goed mogelijk gebruik van te maken.

Misschien herinnerde men zich niet waartoe sommige theorieën en sommige precedentes hadden geleid die oneindig veel onbeduidender waren? Wilde men soms blijven wachten totdat het zo zou blijken, met het risico op zekere dag getuige te zijn van een sabotage van ongehoorde omvang? Zag men niet wat voor openlijke bedreiging hij vormde? Om te weten met wat voor ontsteltenis en woede men in hoge kringen getuige moest zijn van een dergelijke opkomst, die vergezeld ging van en koortsachtige stroom van vertrouwelijke rapporten vol bewogen protesten en eerbiedige suggesties, om te weten wat zij die lazen tegen elkaar zeiden, hoeft je er alleen maar de kranten op na te slaan.

Le Monde: "Gérard Lebovici 'ging het slechte pad op', volgens wel tien, twintig getuigenissen week hij af van de maatschappelijk aanvaarde norm".

L'Express: "Hij die ernaar streefde de tweede filmindustrie ter wereld te controleren en ervan droomde de spektakelmaatschappij op te blazen, heeft een einde gekend als een thriller".

Kortom, Gérard Lebovici was de man die de Franse staat het meeste vreesde. En omdat *Champ Libre* 'het symbool zelf van de vrijheid' is geworden in Europa, kwam hem de eer toe -hoewel hij in de legaliteit handelde, en zelfs juist daarom- als 'staatsvijand nummer één' te worden beschouwd in plaats van Mesrine, de man die geliquideerd moest worden. Na de openbare terechtstelling van 2 november 1979 te hebben gezien, zou het einde van Lebovici aan het oog voorbij zijn gegaan.

Zijn succes bestond er juist uit de weg te hebben gewezen.

Dat is dus het motief dat men maar niet kan vinden en waardoor de professionals van de vervalsing zo op hun gemak worden gesteld. Het gaat hier niet om een interessante hypothese maar om een andere, één of honderd, maar juist om een van die konklusies die zich opdringen met een minstens even dwingende noodzaak als die welke men aan de staat toeschrijft; en juist daaruit trekken konklusies. En 'voor de staat bestaat er slechts één onschendbare wet: het overleven van de staat' (Marx). En juist deze noodzaak beschuldigd de staat.

Dan komen de verbijsterende leugens, het diffuus terrorisme en de geheimspraak

Deze oorspronkelijk Italiaanse tekst circuleert momenteel in heel Italië en Frankrijk; de Franse vertaling dateert van 7 april 1984; Nederlandse vertaling: Amsterdam, 6 mei 1984.

van een wereld die niet zegt wat ze denkt en niet denkt wat ze zegt.

Niets bewijst dit beter dan de voortdurend door alle kranten herhaalde waarschuwing niets te verwachten van de officiële verhoren: 'behalve een wonder', zoals Le Matin het omschrijft. Alle gepresenteerde versies, waanzinnige interpretaties of gesuggereerde valse sporen zijn dus niets anders dan spervuurstoorsignalen en afleidingsmanoeuvres, die daardoor juist bewijzen dat zij een geïntegreerd onderdeel zijn van de manoeuvre.

Want er zit systeem in deze vervalsing. Het is wat Orwell bedoelde in zijn 1984, wanneer hij het heeft over 'de leugen die er altijd voor zorgt de waarheid één pas voor te zijn'.

De versie van het eerste uur, het zogenaamde 'spoor Mesrine', is geen moment geloofwaardig geweest, zelfs niet voor wie Lebovici nooit hebben gekend. Zij hoefde ook niet geloofd te worden, maar moest slechts één dag duren om onmiddellijk daarop op de meest karakteristieke en voorspelbare wijze vervangen te worden door een nog enormere en suggestievere contra-waarheid.

De zuiver defensieve leugen kon er niet in slagen de verdenking weg te nemen die bij miljoenen mensen had postgevat. Noodgedwongen moest men naar een verrekender provokatie grijpen. In dit verband signaleren wij de precieze plannen waarin zowel Le Monde als France Soir zich kon vinden. Met de rolverdeling die past bij hun respectievelijke lezerspubliek: het is dezelfde opgave, hetzelfde bedrog, dat de ene keer zijn toevlucht neemt tot de grofste grootspraak en de andere keer tot de meest graffineerde intimidatie; en dat laat zien hoezeer dit eigen is aan de macht.

Wij stellen de poging aan de kaak de vrienden van Lebovici te beschuldigen en uit te schakelen als 'mogelijke' plegers van het misdrijf, waarbij het zo wordt voorgesteld alsof zij eventueel in verbinding staan met het terrorisme waarvan juist zij het provokatieve en politionele karakter hebben ontmaskerd als een creatuur van de geheime diensten van de staat; evenals het feit dat mer naargelang het uitkomt een reeks van

vervangende scenario's verzint, die allemaal beogen hen in diskrediet te brengen bij de meerderheid en een definitieve oplossing van het probleem voor te bereiden. In dit verband is Guy Debord het doelwit geweest van de meest infame aanvallen.

Het is duidelijk de bedoeling dat deze these, die momenteel om zo te zeggen in een eksperimentele vorm worden gelanseerd, de omvang gaat aannemen van het soort 'theoramaas' op zijn Italiaans, met een bewijsvoering waar geen eind aankomt en dat niet kan worden bewezen en bestaan om een onbepaald aantal mensen eindeloos lang in de gevangenis vast te houden. Ze kunnen evenwel

begrijpen, die heren, dat dat niet zo gemakkelijk zal gaan. Er is hier geen Toni Negri.

De triomfkreet waarmee de moord op Gérard Lebovici is ontvangen kan niet het onbehagen verbergen van een wereld die niets anders doet dan de bewijzen tegen zichzelf op te stapelen. En die bang is.

Het is -nu al- net zoals bij Hamlet dat 'de schuld zichzelf onthult uit angst te worden onthult'.

Partij van de Waarheid
18 maart 1984
(communiqué nummer 1)

aangaande drumsterer

De Zusters Der Liefde v.d. vijfde colonne zoeken eenen personage, al dan niet bezittende eenigerlei ritme-instrumenten.

Den persoon in kwestie dient op terughoudende wijze het ritme aan te geven der klanken van bovengenoemde zusters.

Welnu, den muziek valt als volgt te omschrijven:

men kan hiet wel deegelijk spreken van eenen mengeling van klanken, gebaseerd op den nieuwen golf, doch geïnspireerd op afrikaansche stijlen ende punk zooalsch wij die vroeger kenden.

Den persoon dient (g)een b-ij te draagen en eenigzinsch seerieusch te zijn aangaande muziek, edoch: zonder pretenties!!

○ 15- 140322

Men diene te vragen naar aanwezige zusters.
Met uw welnemen.

algehele mobilisatie

Ik wil een voetbal/volleybal toernooi organiseren voor lezer/innen van de zwarte en van het blad petroliehaven. Een toernooi voor mensen uit leiden, gouda, delft, den haag, boskoop, zoutermeer en rotterdam.

De wedstrijden duren 2 keer 15 minuten (anders wordt je te moe en vanwege de verwachte opkomst).

Ik heb nog geen materiaal (voetballen, volleyballen + net) maar dat moet geen probleem zijn.

Opgeven van elftallen/zestallen ("de knallende kraker", "feminfootballteam", "the A team", weet ik veel) en individuen (omdat je geen elftal/zestal bij elkaar kan krijgen) en het opgeven van materiaal kan bij:

PETER tel. 015-140322

Plaats en datum worden bekend gemaakt na opgaaf. Het is op een door-deweekse dag eind mei.

P. S.

Geen voetbalschoenen maar kiste !!!!

1, 2, 3 Axie

Iedere donderdag van 14 - 18 uur de laatste informatie over de

1, 2, 3 Axie

In infowinkel Alarm,
Korte Mare 24

waarom? waartoe?

Noteer even in je agenda: elke laatste donderdag van de maand wordt vooraf gegaan door een woensdag.

Onbekenden ketenen lid Centrumpartij

ANP — Een groep van acht onbekenden heeft donderdagmorgen de voorzitter van het wetenschappelijk bureau van de Centrumpartij Bruyn, voor zijn woning in Amsterdam aan een blok beton geketend en een bord met het woord „racist” voor hem neergezet.

Het blok beton van ongeveer zestig bij zestig centimeter werd vastgemaakt aan zijn pols. De daders verdwenen daarop.

Een schilder die in de buurt aan het werk was, waarschuwde de politie. Die verwettigde op haar beurt de brandverwittige de man met behulp van een zaag bevrijdde.

LAATSTE NIEUW'S

Tot onze grote teleurstelling verscheen de heer Janmaat precies 44 jaar te laat op de Grebbeberg. Hij beloofde ons de volgende keer op tijd te zijn.

19 mei t/m 14 juni: KUNST/ZINNIG

tentoonstelling over kunst en psychiatrie. dagelijks geopend, 1-6 uur,
Clientenbond Den Haag, Prinsegracht
10 tel. 070-631276

De Grote Leegte en de Regelmaat

Boekhandel 'De Grote Leegte' in Den Haag werd de laatste maanden gekenmerkt door een grote leegte. Open op zeer onregelmatige tijden, erger nog: vaker niet dan wel.

Daarin is nu verandering gekomen. De mensen hebben een nieuw blik enthousiasme opengetrokken. Zodat jij, de klant, niet meer voor een gesloten deur zal komen te staan.

OPENINGSTIJDEN:

Dinsdag t/m zaterdag 13.00 - 18.00 uur

TOTAALWEI- GERWEEKEND

Op 25, 26 en 27 mei wordt weer het halfjaarlijks weekend gehouden, waarop oud-totaalweigers en aspirant-totaalweigers en geïnteresseerden met elkaar van gedachten kunnen wisselen over het totaal weigeren van de militaire dienstplicht.

Naast veel praktische informatie willen we vooral praten over de motivatie om op deze manier dienst te weigeren.

Het weekend wordt gehouden op het anarchistisch 'kampeerterrein tot vrijheidsbezinning' in Appelscha.
Aanmelden: (waarna meer informatie)
postbus 7007 Groningen
of telefonisch bij Stephan en Marka:
05162 - 2899

Hoort & zegt het voort!!

ANARCHISTEN WEEKEND

Met de pinksterdagen (9, 10, 11 juni) wordt weer het jaarlijkse anarchistenvweekend gehouden.

Op het "Kampeerterrein tot vrijheidsbezinning",
Aekingaweg 1a,
Appelscha.

Er zal dan tevens een axi zijn bij het munitiekompleks in Veenhuizen.
(Zoek maar na in de vorige Zwarte).

ACHTERGROND: FOTOCOLLAGE VAN WIM LAMBDO

zoetermeer

Huisvestingssprekuren KJH
di-avond 19-20 uur
Julianalaan 21, tel: 165500

EHBO (eerste hulp bij oproepen)
dienstweigeren, anti-militairisme
do-avond vanaf 20u
Julianalaan 21, tel: 165500

Tabu, meidenkafée
do-avond vanaf 20 uur
Dorpsstraat 36

ZAF, Z'meerse anti-fascisten
Postbus 655

delft

Vrouwenradio Delft
iedere di-avond 19-20 uur, FM 101.75
niet op de kabel

Vrouwenhuis
di-avond vrouwenkafée
Molslaan 46, tel: 126511

Blijf van m'n lijf
Postbus 3267, tel: 124501

Vrouwen tegen seksisties geweld
Postbus 3293

Vrouwen hulptelefoon 146110

Muurkrant, postbus 3218

Werklozen aktie komitee (WAK)
tel: 145798

Kraakkafée, Voorstraat 78
iedere woensdag vanaf 20.30u
ontbijtkafée zondag's, 11 tot 14
kraaksprekuren:

's woensdags van 19.30 tot 20.30

Anti-militairisties Buro i.o.
Postbus 3192

Stadskrant 'Blauwdruk'
Postbus 3249

leiden

Infowinkel Alarm + Zuivere Koffie
ma - do 14 - 18 uur
Korte Mare 24
Boekwinkel Manifest
Hoogl Kerkgracht 4, tel: 125691

Feministische boekhandel Gaia
P.Kerkchoorsteeg 1, tel: 143684

Kraaksprekuren
Koppenhinksteeg 2 (KWJ)
tel: 121139
di 17-18 uur

OVb-Leiden
Joubertstraat 19, tel: 140502

'Niet bij Spleen alleen'
zondagmiddagkafée
Korte Mare 24

Wegloophuis Leiden
zoekt vrijwilligers
Doortje, 130963 of Els, 146381

'De Klos'
Zandstraat 10

boskoop

Boekhandel "de Vijfde Kolonne"
Nieuwstraat 18
Open: vrijdags 19-21 uur
zaterdag 11-16 uur
Kraaksprekuren: vrijdags tijdens
openingsuren.

Drukkerij/uitgeverij "Macula"
Nieuwstraat 26
tel: 4381 of 6079

Boskoops anti-fascisme komitee
Postbus 141

woerden

Reaktie "OKAZIE" (krities, onaf-
hankelijk blad)
Postbus 2087, 3440 DB Woerden
tel: 03480-10435 (Peter)

Drukkerij "De Druktemaker"
Van Kempensingel 31
tel: 03480-17810

utreg

Anarchisties kontaktpunt
Fred Gijsberts, Koekoekspl. 2bis
tel: 030-732392

Documentatiecentrum Vrij Socia-
lisme, Postbus 14045
Geelingstraat 3

Milieu-gebouw (Wereldwinkel, solida-
riteits-komitees Midden-Amerika,
RAAF en A.Federatie-vergaderingen)
Voorklarenburg 10

Land. Anti-Mil. Overleg (2-maandlks)
Lahré-huis
Plomporetorengracht 13

Boekhandel "de Rooie Rat"
Oude Gracht 65
tel: 030-317189

gouda

Informatieburo Dienstweigeren
Burg.Martensingel 94
elke 1e maandag v.d. maand

Wereldwinkel, Raam 222
open: do 19-21u, vr 14-17u,
za 10-17u.

Jongerenbeweging
Burg. Martensingel 92

Sosjuteit 'De Gonz'
Jeruzalemstraat 11
open: wo 22-1.30 uur
vr & za 23-1.30 uur

leidschendam

Leidschendam's Initiatief tegen
Rascisme, Fascisme en Diskriminatie
postbus 89

den haag

WAK opgeheven wegens gevaar voor
inbrengeling!

Sosiale Joenit (aktie-, hulp &
infocentrum voor jongeren in krisis-
situaties)
Juffrouw Idastraat 10, tel: 655930

Meidenwinkelloophuis, tel: 463832

Vrouwenhuis
Anna Paulownastraat 35

Hulpverlening Verkrachte Vrouwen
19.30-22.30 woensdag tel: 540264
19.30-12.30 vrijdag

Boekhandel "De Grote Leegte"
Blauwe Aanslag, Buitenom 216
dinsdag tot en met zaterdag
van 10.00 uur tot 18.00 uur

Boekhandel de Rooie Hond
W.de Withstraat 9, tel: 648861

Kraaksprekuren woensdag
wo + zaterdag 10.00-12.00
ogte

algemene Kraak-info, wo 19-21 uur
Lutherse Burgwal 1

Alarmlijn ontruimingen, knokploegen,
akties, tel: 60 30 62

Kraakkafées:
Brullend Breekijzer, Lutherse Burgw. 1
wo t/m zo vanaf 22 uur
Up to you, Spui 209

Vrouwenkafée Madam Mikmak
Piet Heinstraat

Trefcentrum Feniks, Stationsweg 112
voor flikkers en potten

De Puinruimer, kollektief
en eethuis, Oude Maarsstraat 2

Koffiehuis Blau, Buitenom 216
wo t/m zo eethuis van 16 tot 20uur
di-avond Bouwkafée

Dienstweigersprekuren, wo 20-22 uur
(VD) Juffr. Idastraat 10

Haagse Zwartrijdersbond (zelfhulp-
groep van zwartrijders in de bijstand)
p/a De Grote Leegte

Meldpunt fascisme en discriminatie
Wetswinkel, tel: 882259
Haags Initiatief: overdag 468810
's avonds 604402

Ennaus Hammelmarkt, Prinsegracht 36
za 10-12 uur, do-avond 19-21uur
(opbrengst voor groepen hier en
in andere onderdrukte gebieden)

Jongerenbeweging
W.de Withstraat 45, tel: 461616

OVb (onafhankelijke bond voor wer-
kenden en werkelozen, zonder centrale
leiding, voor zelfbestuur)
Vissershavenstraat 41, tel: 502706

Vrouwenboekhandel Trix
Prinsestraat

Diefstal vind ik niet leuk, maar moord
is tegen m'n principes.

Je moet leren van de simpele
dingen in 't leven te genieten.

Ik zou toch dat wegdoen, hè? Korn.

We vechten voor wat goed is.
Laten we 't nu doen!

Dat weten we allemaal. 't Is in
elk geval ruim te wijzoen.

Frisse lucht is goed voor je. Je ziet
wat pips.